

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

30. ČÍSLO / XXX. ROČNÍK

16 Kč • 0,86 €

31. ČERVENCE 2022

Z obsahu:

**Noemi, spojení
mezi generacemi,
které otevírá budoucnost**
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 27. dubna 2022
na náměstí Sv. Petra
v Římě
- strana 2 -

**Svatý Justin Maria
Russolillo**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Nejvyšší soud USA zrušil
výnos o právu na potrat**
- strana 6 -

O Proměnění Páně
Sv. Lev Veliký,
papež (†461)
- strana 9 -

**Modlitba
ke Královně andělů**
- strana 9 -

**O nehodném svatém
přijímání**
Sv. Jan Maria Vianney
- strana 11 -

Nebe nad močály (4)
Četba na pokračování
- strana 12 -

Raffaël Santi (1483–1520): Proměnění Páně

Noemi, spojenectví mezi generacemi, které otevírá budoucnost

Katecheze papeže Františka při generální audienci
27. dubna 2022 na náměstí Sv. Petra v Římě

Noemi vybidla cestou obě své snachy: „Jděte, vraťte se každá do domu své matky.“ (...) Ale Rút jí odvětila: „Nenaléhej na mne, abych tě opustila a vrátila se od tebe. Kamkoli půjdeš, půjdu, kdekoli zůstaneš, zůstanu. Tvůj lid bude mým lidem a tvůj Bůh mým Bohem. Kde umřeš ty, umřu i já a tam budu pochována. Ať se mnou Hospodin udělá, co chce! Rozdělí nás od sebe jen smrt.“ (Rt 1,8.16–17)

Draží bratři a sestry, dobré ráno a vítajte! Dnes budeme pokračovat v úvahách o starých lidech, o prarodičích, o stáří – to

slovo zní špatně, ale ne, staří lidé jsou skvělí, jsou krásní! A dnes se budeme inspirovat nádhernou knihou Rút, klenotem

Pokračování na str. 8

Máte klidné spaní? Ten, kdo má na mysli především věci Boží a kdo se plně odevzdává jeho božské prozřetelnosti, ten by měl spát klidně (pomineme-li ovšem zdravotní indispozice či výjimečnou situaci). Sotva kdo pak prožíváme podobně těžké noční boje s ďáblem, jako například sv. Otec Pio – ale to je natolik mimořádné, že můžeme od takové myšlenky upustit. Zaměříme se tedy na onu otázku v úvodu.

Ta vyvěrá z dnešního prvního čtení z knihy Kazatel: „Trápení je jeho zaměstnáním, ani v noci si jeho srdce neodpocine.“ Ale proč? Možná je naše mysl zahlcena a naše srdce zaplněno četnými pozemskými věcmi a na ty Boží již místa mnoho nezbyvá. A Pán Ježíš na tento, žel běžný stav našeho nitra upozorňuje vícekrát: vzpomeňme jen na evangelium z předminulé neděle, na příběh Marie a Marty. Kniha Kazatel vystihuje podstatu této skutečnosti dnes již proslulými slovy: marnost nad marnost...

Mohlo by se tedy zdát, že veškeré lidské namáhání a přemýšlení o šťastné pozemské budoucnosti je jednou velkou marností. To však platí jen do okamžiku, kdy si člověk uvědomí, že je zde milující vševedoucí Otec, a umožní mu vstoupit do všech svých záležitostí. Chvilu, kdy si uvědomujeme přítomnost Trojjediného Boha ve svém životě, jsou velmi cenné, pro nás v Božím měřítku naplněný pozemský život a pro naši věčnou spásu rozhodující. Vždyť vše má svůj čas: nejen pra-

Editorial

ci, pozemskými starostmi živ je člověk, ale i především budováním vztahu k Pánu Bohu – své lásky k němu a naprosté důvěry v něho: viz 3. kapitola knihy Kazatel. A proto ten, kdo se stará především o to, jak svůj život vést ve světle Boží vůle a s pomocí jeho milosti, může klidně v noci spát. Neboť o jeho zítřek se postará nebeský Otec. (srov. Mt 6,25–34)

Každý člověk, má-li aspoň trochu dobré vůle, ve svůj čas přináší ovoce. Když už je starší, může nabýt dojmu, že již není schopen pro druhé cokoli udělat. To však nutně neznamená, že není prospěšný, že není nástrojem Božím. Ze svého životního úsilí o cestu v Boží vůli může, má podporovat osobnostní a duchovní růst bližního. Papež František představuje příběh Rút a Noemi, v němž se zrcadlí tato skutečnost lidského bytí. Nebudeme zabíhat nyní do podrobností, na tomto příběhu se dá totiž najít opravdu mnoho užitečných podnětů k rozjímání. Ale dovolím si položit aspoň jednu otázku k osobnímu zamýšlení: Pane, proč mě před tohle stavíš? Když nemůže někdo jiný, mohu třeba já? Klást si tu otázku lze v nepřeberném množství životních situací...

Budeme-li kráčet po stránkách tohoto čísla Světla, pak uvidíme příklady toho, jak je důležité věnovat se obojímu – osobnímu duchovnímu rozvoji, vztahu k Pánu

Bible. Rútino podobenství osvětluje krásu rodinných vazeb, které vznikají na základě vztahu mezi manželi, ale které toto pouto přesahují. Pouta lásky, která jsou schopna být stejně silná a v nichž vyzařuje dokonalost onoho mnohostěnu základních citů, které tvoří rodinnou gramatiku lásky. Tato gramatika vnáší život a generativní moudrost do všech vztahů, které tvoří komunitu. Ve srovnání s Písni písní je kniha Rút jako druhá část diptychu o manželské lásce. Je stejně důležitá a stejně zásadní a oslavuje sílu a poezii, které musí být obsaženy v generačních, příbuzenských, oddaných a věrných poutech, jež obklopují celou rodinnou soustavu. A dokonce

Bohu, ale i zajištění pozemských záležitostí, a to nejen ve svůj vlastní prospěch, nýbrž i pro dobro druhých a budoucích generací. Avšak to druhé právě do té míry a takovým způsobem, jakým si přeje Bůh, a ve spolupráci s jeho milostí. Vždyť on je štědrým Dárcem všeho a žádný člověk si nedovede představit, o kolik dobra sebe a jiné v životě ochudí, když nesetrvá v pokoře Božího dítěte, nechá Pána Boha stranou. Může to být až fatální, jde-li o spásu duší...

Z podnětu sv. Jana M. Vianneye, jehož kněžská osobnost stále září i dnešním generacím kněží, zakončeme tuto svoji krátkou úvahu myšlenkou na to, jak přistupujeme ke svátostem, zvláště pak ke svatému přijímání a svaté zpovědi. (str. 11–12) V tom se totiž zrcadlí pravý stav naší duše. A jsou-li světcova slova pro někoho snad až příliš příkrá, pak vezme: lépe je plakat teď nad svým životem, než splakat nad výdělkem věčného zavržení. Kdo miluje Pána, usiluje o blažený život v nebeském království. Tak kázali – slovy i skutky – svatí, tak se snažme žít i my. A prosme Pána Boha na přimluvu Panny Marie Andělské, (str. 9) již je zasvěcen kostel v Porciunkule („Pricunkulové“ odpustky 2. srpna), aby nám dopřál v našem boji proti zlobě a úkladům ďábovým zvítězit a dosáhnout tak svatých radostí spásy věčné. Budeme-li takto na cestě do Božího království, Bůh bude s námi a náš spánek bude pokojný.

Daniel Dehner

Jestliže se neděle stala pro tebe opravdu dnem radosti z Kristova vzkříšení, využij dnešního dne, abys tuto radost přenesl i do svých všedních dnů. Načerpej z nedělní oslavy tolik poznání a síly, abys i uprostřed všednosti a každodenní práce dokázal myslet především na to, *co pochází shůry*. Pros Ducha Svátého, aby ti pomohl vykročit *cestou pravého poznání*, že tvůj život má tento jediný smysl: *obnovit svou podobu se svým Stvořitelem*.

Tento svět ti s neúnavnou horlivostí staví před oči znepokojujícím způsobem nejrůznější idoly, abys je následoval. Ale tys byl přece stvořen ke zcela jiné podobě. Může být něco vznešenějšího a významnějšího, než být podoben Bohu?⁽¹⁾ Podobát se čemukoliv jinému není nic jiného než *modloslužba*. Žít životem, který je *s Kristem skryt v Bohu*, to je přece tak vznešený stav, že opravdu stojí za to, umrtvit všechno pozemské. Podiváš-li se dobře pod povrch všeho, čím by tě svět chtěl tak štědře zahrnout, zjistíš, že za tím vším nestojí nic jiného než *zlá žádostivost a chamtivost*.

Nejvyšším ideálem pozemského člověka je zbožňování pozemských statků. Majetek je opravdovou modlou, bohem tohoto světa. Právě na toto nebezpečí chce Pán důrazně poukázat. Dává mu k tomu příležitost jeden člověk, který přichází za Ježíšem s neobvyklou žádostí: „Mistře, pomoz mi urovnat spor o dědictví!“

Byl jsi mnohokrát svědkem, jak Pán přijímá prosebníky nejrůznějšího druhu: přišli za ním slepí, ochrnutí, malomocní, posedlí zlým duchem, zarmoucení rodiče, a nikdo neodešel s prázdnou. Proč nechce vyhovět člověku, který si stěžuje, že ho poškozují nespravedlnost jeho sourozence?

Je to proto, že Ježíšovo království není z tohoto světa. S tímto světem a jeho zásadami nechce mít nic společného. Boží království zakládá svou spravedlnost na jiném základě a o tom chce dnes znovu poučit své posluchače.

V tomto světě, který se klání modle mamonu, je hlavním cílem kupit majetek a k tomu slouží také jeho nástroje moci a práva. Lidé tohoto světa se pokládají za tím moudřejší, dovednější a úspěšnější, čím více majetku se jim podaří nashromáždit. Nedbají při tom na to, že toto naku-

Marnost nad marnost

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Život člověka není zajištěn tím, co má.

pené jmění za všechno namáhání a snahu nepřináší nakonec uspokojení a opravdovou radost, ale nepokoj a starosti, probouzí závist, chamtivost, rozepře a zlobu. *Ani v noci si neodpočine jejich srdce*. Ježíšovo království však nepotřebuje řešit majetkové rozepře. Má zcela jiné *stodoly a sýpky*. Ukládají se v nich opravdové poklady, které nevyžadují zámky, strážce ani bezpečnostní opatření, protože je neohrožuje ani rez, ani molí, ani násilníci či zloději.⁽²⁾ Ti, kteří přesto raději shromáždí jenom do svých stodol a na svá důmyslně zajišťovaná konta, neplatí v jeho království ani za moudré, ani za chytré. Pán je dokonce nazývá *blázny*.

Ačkoliv bohatci sami si s tím ve své zaslepenosti nedělají starosti, je u nich v nebezpečí něco mnohem většího než pozemské statky a pozemský život. Před Bohem může být člověk tím více ohrožen, čím více vlastní na této zemi.⁽³⁾ Co tedy je třeba udělat?

Je třeba *svléci ze sebe starého člověka s jeho počínáním*. Místo sobecké hrabivosti očekává Pán od svých učedníků vstřícnou a velkodušnou solidaritu a štědrost. *Starý člověk* myslí jen na sebe a na zajištění svého blahobytu. *Nový člověk* se nezatěžuje starostmi, co bude zítra, když už dnes je kolem tolik bližních, kteří nevědí, co si počít. Právo a spravedlnost Božího království spočívá v tom, že jeho moudří poddaní více než na sebe myslí na potřebné. Můžeš se spolehnout na Pánovo slovo: když budeš hledat nejprve tuto *spravedlnost*, *všechno ostatní ti bude přidáno*⁽⁴⁾. Jen si vzpomeň na otázku, kterou položil Ježíš svým učedníkům, když se vrátili z první apoštolské cesty: *Když jsem vás poslal bez měšce, bez mošny, měli jste v něčem nedostatek? Odpověděli: Ne, v ničem*.⁽⁵⁾

Pokud se ti zdá, že nemáš ještě odvalu vykročit za Ježíšem *bez měšce a bez mošny*, můžeš alespoň prosit o tuto odvalu. Jen ten, kdo překročí práh bezmezných důvěry, pozná skutečnou svobodu Božích

Liturgická čtení

1. čtení – Kaz 1,2;2,21–23

Marnost nad marnost – praví Kazatel – marnost nad marnost, všechno je marnost. Vždyť se stává, že někdo pracuje moudře, rozvážně a úspěšně, a nakonec to dá do vlastnictví jinému, kdo na tom nepracoval. I to je marnost a velké zlo. Co má člověk za všechno svoje namáhání a snahu, s níž se plahočí pod sluncem? Ano, po všechny dny má jen starosti; trápení je jeho zaměstnáním, ani v noci si jeho srdce neodpočine. I tohle je marnost.

2. čtení – Kol 3,1–5.9–11

Bratři! Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, náš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě. Umrtvete proto všechno, co je ve vašich údech pozemského: smilství, nečistotu, chlípnost, zlou žádostivost a chamtivost, která je modloslužbou. Neobelhávejte jeden druhého. Svléčte ze sebe člověka starého s jeho počínáním a oblečte člověka nového, který se obnovuje k správnému poznání, aby se podobal svému Stvořiteli.

Dokončení na str. 5

děti. Pak si teprve uvědomíš, jak zbytečně tě zatěžují všechny *pozemské* starosti, když přece patříš *k lidu, který on pase, k stádu vedenému jeho rukou*⁽⁶⁾. Ve společnosti, kde nikdo neshromáždí je jen pro sebe, ale myslí i na druhé, nikomu nebude nic scházet. Vstoupit uvědoměle do tohoto království opravdové lidské solidarity znamená zcela konkrétně *obnovit svou podobu se svým Stvořitelem*.

Nezatrvej své srdce a uposlechni jeho hlasu. On je náš Bůh!⁽⁷⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Gn 1,26; ⁽²⁾ srov. Mt 6,20;

⁽³⁾ srov. Mt 19,24; ⁽⁴⁾ srov. Mt 6,33;

⁽⁵⁾ Lk 22,35; ⁽⁶⁾ srov. Ž 95,7;

⁽⁷⁾ *tamtéž*.

Svatý Justin Maria Russolillo

Do dějin církve se zapsal jako apoštol kněžských povolání a zakladatel mužské a ženské kongregace na tomto poli působící. Říkalo se o něm, že byl „povolán k povolání“. Sám vyslyšel nejen povolání ke kněžství, ale i ke svatosti.

Obec Pianura u Neapole se může pyšnit tím, že se v ní narodil světec. Stalo se tak 18. ledna 1891 a jmenoval se Justin (italsky Giustino). Byl třetím z deseti dětí manželů Russolillových – zedníka Luigiho Russolilla a ženy v domácnosti Giuseppiny. Jistou kuriozitou je, že jeho otec musel odhazovat od chalupy hromady sněhu, který přes noc napadal, aby mohli novorozence přinést do kostela ke křtu.

Vzdělávání se Justinovi dostávalo ze všech stran, a to nejen ve škole – vědomosti mu vštěpovali otec, tety, které byly učitelky, i místní farář, jenž ho zasvěcoval do tajů latiny. V 10 letech vstoupil do nižšího semináře a po jeho zdárném absolvování pokračoval v semináři vyšším ve městě Pozzuoli. Když dokončil i ten, vstoupil do jezuity vedeného papežského semináře, kde se věnoval chlapcům z okolí a organizoval pro ně různé akce duchovního i zábavného rázu.

Potýkal se ale s chatrným zdravím. Za normálních okolností by kvůli tomu byl poslán domů na rekonvalescenci, avšak zde dostaly události jiný spád: Představení si pochvalovali Justinovu zbožnost a pílí, proto mu dali pokoj s výhledem na moře, a bylo-li to možné, zajistili mu větší přiděly potravin, aby se vzpružil.

Datum 20. září 1913 se pro Justina stalo dnem, v němž začal nový život. Přijal v něm totiž svátost kněžství. Prakticky vzápětí složil osobní slib, že se bude všemožně snažit o to, aby vzrůstal počet kněžských i řeholních povolání. K tomuto předsevzetí pomáhat modlitbou i materiálně jej přiměla rovněž osobní zkušenost nemajetného mladíka, jenž musel na své cestě ke kněžství překonávat řadu velmi obtížných překážek, třeba i ty v podobě hmotné nouze. Jeho otec totiž vinou pracovního úrazu nemohl živit rodinu, natož udržovat Justina na studiích. Pomohl až jistý baron Zampaglioni. Ten se sice zprvu ošíval a neměl se k činu. Když však matka zklamanému Justinovi přímo před baronem slíbila, že z něj

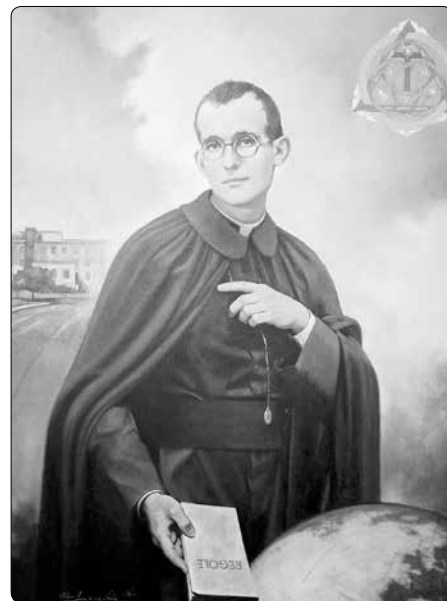
kněze udělá za jakoukoli cenu, hnulo se v Zampaglioniím svědomí a finanční výpomoc přislíbil.

Posledním impulsem k rozhodnutí pomáhat k zasvěcenému životu byl Justinův rozhovor s mladíky, jichž se zeptal, zda by se nechtěli stát kněžími. Jeden z nich, Salvatore Polverino, odvětil za všechny strohým „ne“. Až díky jedné své tetě se P. Russolillo dozvěděl, že důvody těchto mladých mužů jsou čistě materiálního rázu, že Salvatore ani jeho druhové na studium jednoduše nemají prostředky.

Justin nebyl na své bohu libé úsilí sám. Postupně se mu kolem sebe podařilo soustředit skupinku podobně nadšených lidí a v dubnu roku 1914 dokonce vytvořit něco na způsob oratoře, kde vedli komunitní život spolu s mladíky vyhlížejícími cestu svátostného kněžství. Oratoř měla ovšem jepičí život, po dvou týdnech existence ji zakázal místní biskup, jemuž se na ní něco nezdálo. Svým způsobem tak jen urychlil konec této aktivity, neboť vypuknutí I. světové války se dotklo osobně i Justina – dostal povolávací rozkaz a měl sloužit jako polní kurát, tedy vojenský kaplan.

Svatý Justin Maria Russolillo

Svatý Justin Maria Russolillo

P. Russolillo sloužil svým uniformovaným ovečkám obětavě (hlavní penzum jeho služby spočívalo v duchovní pomoci zraněným v lazaretu), válku přečkal a v roce 1920 byl poslán do své rodné farnosti, aby zde působil jako farář. Krom toho, že hodně času a energie věnoval chudým, navázal zde na svůj slib při svěcení a na předválečné aktivity, které konečně mohly dojít svého naplnění.

Dne 1. října 1920 otevřel první oratoř zaměřenou na povolání a nazval ji *Vocazionario*. Její mužské členy pak *vokacionisty* – se souhlasem biskupa začalo prvních šest uchazečů žít společně v pronajatém bytě (později zakoupeném) ve Villa Caleo. Rok nato povstala i ženská větev, nazvaná *vokacionistky*. „Aby Dítě Ježíš rostlo, potřebujeme Marii a Josefa,“ ozřejmoval Justin důvody, proč založil i ženskou větev. Obě větve – Společnost Božích povolání a Sestry božských povolání pak spojoval jeden kmen – Ježíš, mízou byla spiritualita založená na sjednocování duše s Nejsvětější Trojicí a na společném povolání ke svatosti. Hlavní náplní činnosti *Vocazionaria* byla a je modlitba za nová kněžská a řeholní povolání a všeliká snaha týkající se této problematiky. Justin byl pochoptitelně duchovním vůdcem jejich členů. Těžko se asi někdo dopočítá, kolika lidem vyprosili *vokacionisté* kněžskou sutanu či hábit, avšak muselo jít o obrovské číslo.

Již v roce 1927 mohl Justin postavit v Pianure dům pro nedávno vzniklou společnost a v roce 1950 už vyslat první mi-

sionáře do daleké Brazílie. V den svých 40. narozenin, tj. 18. ledna 1931, složil zakladatel v soukromé kapli biskupské kurie sliby do rukou biskupa Francesca Cammaroty. Přijal jméno Justin Maria od Nejsvětější Trojice. Dne 19. června 1931 pak četl dekret ratifikující kanonické zřízení kongregace, tj. její mužské části, ta ženská si na schválení musela počkat až do roku 1947.

Stále přitom musel bojovat s existenční nouzí kongregace, jednu chvíli dokonce hrozil její konec kvůli dluhům. Zásluhou a přispěním papeže Pia XII., jenž si otce Justina velice vážil za jeho nasazení, k tomu nedošlo.

Sám Justin vedl život, kterým mohl oslovovat ty, kdo o kněžství uvažují, a také se tak dělo. Stravovala ho horlivost pro dům Páně i pro jeho obyvatele. Jeho nasazení pro věc Boží bylo enormní, zbožnost příkladná, hloubka záviděníhodná, láska bezbřehá. Příslowecná byla i jeho pokora. Jednou k němu přijela jistá žena s tím, že by ráda viděla světce z Pianury. Justin ji zavedl před oltářní obraz sv. Jiřího a odešel...

Pro aktivity ve Společnosti nezanedbával ani své povinnosti faráře. První mši svatou sloužil již ve 4.30 ráno, aby rolníkům a dělníkům mířícím do zaměstnání poskytl příležitost přijmout svátostného Krista. Staral se též o formaci katechetů, podporoval Katolickou akci a angažoval se i v záležitostech Charity.

Bylo mu 64 let, když 2. srpna 1955 v Pianuře umíral na leukémii. Dvaadvacet let po jeho skonu započal beatifikační proces, který 7. května 2011 završil Benedikt XVI. A poté, co byl 27. října 2020 stávajícím pontifikem podepsán dekret týkající se druhého zázraku připisovaného přimlůvě rodáka z Pianury (probuzení mladého řeholníka Jeana Emila Rasolofa z kómatu a jeho celkové uzdravení navzdory tvrzením lékařského konsorcia o nemožnosti něčeho takového), byl 15. května letošního roku Giustino Maria Russolillo prohlášen za svatého - mj. spolu s Charlesem Foucaudem či s Cézarem de Bus (viz *Světlo* 14/2022). Justinovy ostatky jsou vystaveny k veřejné účtě věřících v kryptě neapolského kostela „Deus Caritas“ a jeho liturgická památka připadá na 2. srpen - na výročí jeho narození pro nebe.

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA SRPEN 2022

Úmysl papeže: *Za malé a střední podnikatele*

Modleme se, aby malé a střední podnikatelé, vážně zasažení hospodářskou a sociální krizí, našli prostředky nezbytné k pokračování svého podnikání v službách okolí, ve kterém žijí.

Národní úmysl: *Za lidi na dovolených*

Modleme se za všechny, kteří se vydávají na cesty za poznáním a rekreací, aby Boha našli v kráse přírody i vznešenosti umění.

*Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Tady už není Řek nebo Žid, obřezaný nebo neobřezaný, barbar, Skyta, otrok nebo člověk svobodný, ale všechno a ve všem je Kristus.

Evangelium - Lk 12,13-21

Někdo ze zástupu požádal Ježíše: „Mistře, řekni mému bratrovi, aby se rozdělil se mnou o dědictví!“ Odpověděl mu: „Člověče, kdo mě ustanovil nad vámi soudcem nebo rozhodčím?“ Potom jim řekl: „Dejte si pozor a chraňte se před každou chamtivostí. Neboť i když má někdo nadbytek, jeho život není zajištěn tím, co má.“ Po-

věděl jim toto podobenství: „Jednomu bohatému člověku se na poli hojně urodilo. Uvažoval tedy sám pro sebe: »Co mám udělat? Vždyť už nemám, kam svou úrodu uložit! Tohle udělám,« řekl si, »strhnu své stodoly, vystavím větší a tam složím všechno své obilí i své zásoby. Pak si mohu říci: Máš velké zásoby na mnoho let. Klidně si žij, jez, pij, vesele hoduj!« Bůh však mu řekl: »Blázne, ještě této noci budeš muset odevzdat svou duši, a čím bude to, co jsi nashromáždil?« Tak to dopadá s tím, kdo si hromadí poklady, ale není bohatý před Bohem.“

Nejvyšší soud USA zrušil výnos o právu na potrat

Vprostřed rozpolceného veřejného mínění hovoří severoameričtí biskupové o historickém dni. Nejvyšší soud USA 24. června 2022 zrušil rozsudek ve věci *Roeová v. Wade*, kterým v roce 1973 legalizoval potraty. Jednotlivé státy nyní budou moci v této oblasti uplatňovat své vlastní zákony. Ústava neuděluje právo na potrat, uvádí se v rozsudku o 213 stranách, který soudní dvůr schválil šesti hlasy proti třem. Potraty představují ve Spojených státech amerických hluboký morální problém. Ústava nezakazuje občanům jednotlivých států upravovat nebo zakazovat potrat. Rozhodnutí soudu bylo přijato v případě *Dobbs v. Jackson Women's Health*, ve kterém soudci potvrdili zákon Mississippi zakazující umělé přerušování těhotenství po 15. týdnu. Žalobkyně byla jediná klinika, která v tomto státě dosud nabízela potraty.

Restriktivnější zákony

Z 50 států má 26 států (včetně Texasu a Oklahomy) přísnější zákony o potratech. Devět z nich uplatňuje omezení potratů, která vznikla ještě před rozhodnutím *Roeová v. Wade* a která dosud nebyla zrušena, proto nyní mohou nabýt účinnosti, zatímco ve 13 státech byly zákazy potratů takzvaně „uspány“, takže by měly vstoupit v platnost okamžitě. Jedná se o republikánské státy, které přijaly přísné zákony o potratech, provázané s dlouho očekávaným rozhodnutím Nejvyššího soudu. Za třicet dní budou moci zakázat potraty, s výjimkou případů ohrožení matčina života.

Prohlášení politických představitelů

Rozsudek vyvolal smíšené reakce. Demokrátka Nancy Pelosiová, předsedkyně Sněmovny reprezentantů Spojených států amerických, hovořila o krutém a pobuřujícím rozhodnutí, které ohrožuje práva žen. Mike Pence, americký republikánský politik a bývalý viceprezident USA, prohlásil: *Život zvítězil*. Prezident Joe Biden na tiskové konferenci uvedl: *Soudní dvůr odňal ústavní právo*. Hlava státu to označila za tragickou chybu. Zrušení rozsudku z roku '73 je podle něj důsledek extrémní

ideologie, převládající u Nejvyššího soudu. Bílý dům ujistil, že se snaží zajistit širokou dostupnost potratové pilulky a dalších potratových přípravků.

Prohlášení katolických biskupů

Konference katolických biskupů Spojených států amerických, kterou v loňském roce rozdělila debata o přístupu ke svátostem pro katolické politiky, kteří prosazují politiku podporující potraty, hovoří o historickém okamžiku. V obsáhlém prohlášení, podepsaném předsedou, losangeleským arcibiskupem José H. Gomezem a baltimorským arcibiskupem Williamem E. Lorim, který v rámci konference předsedá komisi pro život, se píše: *Již téměř padesát let prosazovaly Spojené státy americké nespravedlivý zákon, který umožnil některým rozhodovat o tom, zda ostatní mohou žít, nebo zemřít; tato politika vedla ke smrti desítek milionů nenarozených dětí, celých generací, kterým bylo odepřeno právo narodit se. Amerika byla založena na pravdě, že všichni muži a ženy byli stvořeni v rovnosti a s Bohem daným právem na život, svobodu a hledání štěstí, zdůrazňují biskupové a dodávají: Modlíme se, aby naši zvolení představitelé přijali zákony a politická opatření, které by podporovaly a chránily ty nejzranitelnější z nás.*

Biskupové ve svém prohlášení rovněž truchlí nad ztrátou „těch nejmenších, jejichž životy byly od roku 1973 ukončeny“, a zároveň vyjadřují svou blízkost „každé ženě a každému muži, kteří těžce trpěli v důsledku potratu“, ujistují je o svých

Předsedkyně Sněmovny reprezentantů Nancy Pelosiová reaguje na rozhodnutí Nejvyššího soudu o zrušení Roe v. Wade během tiskové konference v Capitulu ve Washingtonu, 24. června 2022.

modlitbách za uzdravení a slibují jim svůj soucit a podporu. „Jako církev musíme sloužit těm, kdo čelí těžkému těhotenství, a obklopovat je láskou.“ Biskupové dále chválí práci milionů Američanů, kteří „pokojně spolupracují na vzdělávání a přesvědčování svých sousedů o nespravedlnosti potratů, nabízejí ženám péči a poradenství a usilují o alternativy k potratům, včetně adopce, péstounské péče a veřejné politiky, která skutečně podporuje rodiny.“

Amerika po kauze Roeová

„Dnes sdílíme jejich radost a jsme jim vděční. Jejich práce pro věc života,“ pokračují biskupové, „odráží vše dobré v naší demokracii a hnutí pro život si zaslouží být zařazeno mezi velká hnutí za sociální změny a občanská práva v dějinách našeho národa.“ Biskupové však trvají na tom, že je třeba v této práci pokračovat: „Nyní je čas začít pracovat na budování Ameriky po Roeové. Je čas na zacelení ran a nápravu společenských rozporů; je čas na rozumnou reflexi a občanský dialog a na to, abychom společně budovali společnost a ekonomiku, která podporuje manželství a rodiny a kde má každá žena podporu a prostředky, které potřebuje, aby mohla v lásce přivést na svět své dítě.“ Arcibiskupové Gomez a Lori uzavírají své prohlášení slibem, že církev bude „pokračovat ve službě velkému Božímu plánu lásky k lidské osobě a spolupracovat se spoluobčany na naplnění amerického slibu zaručit všem lidem právo na život, svobodu a hledání štěstí.“

Vatikán se připojuje k prohlášení amerických biskupů

K prohlášení amerických biskupů se připojila také Papežská akademie pro život, která uvedla, že otázka potratů nemůže zůstat „omezena na výkon individuálních práv, ale naopak je záležitostí širokého společenského významu.“

„Po padesáti letech je důležité znovu otevřít neideologickou debatu o tom, jaké místo má ochrana života v občanské společnosti, abychom si položili otázku, jaké soužití a jakou společnost chceme budovat.“

Papežská akademie pro život uvedla, že vlády by měly přijímat taková měřítka politiky, která „upřednostňují život, aniž by upadala do apriorních ideologických pozic“. To zahrnuje „zajištění odpovídající sexuální výchovy, zaručení zdravotní péče dostupné všem a přípravu legislativních opatření na ochranu rodiny a mateřství a překonání existujících nerovností“.

„Potřebujeme solidní pomoc matkám, párům a nenarozenému dítěti, která by zahrnovala celou komunitu a podporovala možnost matek v nesnázích pokračovat v těhotenství a svěřit dítě těm, kteří mohou zaručit jeho růst.“

Předseda Papežské akademie, arcibiskup Vincenzo Paglia, řekl: „Tváří v tvář západní společnosti, která ztrácí zaujetí pro život, je tento akt silnou výzvou ke společnému zamýšlení nad vážnou a naléhavou otázkou lidské generativity a podmínek, které ji umožňují; volbou života je v sázce naše odpovědnost za budoucnost lidstva.“

„Skutečnost, že tato velká země s dlouhou demokratickou tradicí změnila svůj postoj k této otázce, je výzvou i pro celý svět.“

Prohlášení kardinálů O'Malleyho a Cupiche

Kardinál Blase Cupich, chicagský arcibiskup, se připojil ke sboru katolických představitelů, kteří uvítali „důležité“ rozhodnutí Nejvyššího soudu USA, které ruší „tragické rozhodnutí soudu z roku 1973, jež zamezilo právní ochranu nenarozených dětí“. V prohlášení zveřejněném 24. června kardinál Cupich uvedl: „Tento okamžik by měl sloužit jako bod obratu v našem dialogu o místě, které má nenarozené dítě v našem národě, o naší odpovědnosti naslouchat ženám a podporovat je během těhotenství a po narození jejich dětí a o potřebě přeorientovat naše národní priority na podporu rodin, zejména těch, které to potřebují.“

Kardinál Cupich zdůraznil přínos církve k takovému diskursu, zejména přesvědčení, že každý lidský život je posvátný a že každá lidská osoba, stvořená k obrazu a podobě Boží, si zaslouží úctu a ochranu. „Toto přesvědčení je důvodem, proč je katolická církev v této zemi největším poskytovatelem sociálních služeb, z nichž mnohé jsou zaměřeny na

**Kardinál Blase Cupich,
chicagský arcibiskup**

odstranění systémové chudoby a nejistoty v oblasti zdravotní péče, které uvěznují rodiny v kruhu beznaděje a omezují autentickou volbu.“ Kardinál však řekl, že „tento bod není koncem cesty, ale spíše novým začátkem“, a dodal, že „potřebujeme porozumět těm, kteří s námi nesouhlasí, a vštěpovat etiku dialogu a spolupráce“. Kardinál Cupich své prohlášení uzavřel výzvou k celonárodnímu zpytování svědomí, „abychom provedli inventuru těch temných míst v naší společnosti a v našich srdcích, která se obracejí k násilí a popírají lidskost našich bratří a sester, a dali se do práce při budování společného dobra tím, že se rozhodneme pro život.“

„Významné a povzbudivé“ rozhodnutí Nejvyššího soudu uvítal také bostonský arcibiskup, kardinál Seán Patrick O'Malley. „Toto rozhodnutí vytvoří možnost chránit lidský život od početí; vyzývá nás, abychom si uvědomili jedinečnou zátěž, které čelí ženy v těhotenství; a vyzývá nás jako národ, abychom spolupracovali na vybudování většího počtu podpůrných společenství – a dostupného přístupu k nim – pro všechny ženy, které zažívají neplánované těhotenství.“ Zároveň však dodal, že nebude podečňovat, „jak hluboce je a bude otázka potratů v našem veřejném životě přítomna“. Kardinál O'Malley sice upozornil na důsledný odpor církve vůči „morálnímu a právnímu rozměru“ rozsudku *Roe v. Wade*, ale zároveň zdůraznil rozhodný odpor církve vůči „stigmatiza-

ci, kriminalizaci, odsuzování nebo zahánění žen, které podstoupily potrat nebo o něm uvažují“. Zdůraznil, že církev bude pokračovat v pastorační a sociální podpoře žen, která bude vstřícná a dostupná všem, kdo ji potřebují.

Kardinál O'Malley, který se připojil ke kardinálu Cupichovi, zdůraznil, že rozhodnutí Nejvyššího soudu „zahajuje novou kapitolu na legislativních a právních fórech, protože veřejné debaty o potratech neskončí“. Poznamenal, že diskuse se nyní přesune do jednotlivých států, národní legislativy a soudů, a vyjádřil naději, že tato nová kapitola může být obdobím jiného tónu a zaměření občanského života ve Spojených státech. Za tímto účelem kardinál O'Malley vyzdvihl dvě priority.

Zprvé, jak řekl, „musíme přijmout širší pohled na mnohočetné hrozby pro lidský život v naší dnešní společnosti. Uznání, že lidský život začíná početím a pokračuje přirozenou smrtí, implikuje, že veškerý lidský život si zaslouží morální a právní ochranu za všech okolností.“ Církev by ve svých postojích „měla odrážet tuto širší vizi a jsme povoláni k tomu, abychom zapojili naši občanskou společnost do tohoto celistvějšího pohledu na hodnotu a důstojnost lidského života“, ukázal bostonský arcibiskup, přičemž si povšiml zejména společné shody na potřebě odstranit „životní podmínky chudoby a nespravedlnosti, které byly hlavním faktorem přispívajícím k potratům“.

„Ti, kdo byli proti Roeové i kdo ji podporovali, mohou a měli by najít společnou řeč pro obnovení závazku k sociální a ekonomické spravedlnosti v naší zemi.“

Zadruhé poznamenal, že „ochrana lidského života za všech okolností může být úspěšná pouze tehdy, pokud znovu objevíme hodnotu zdvořilosti v diskusi, protestech a při prosazování politiky“. Obnova úcty k lidskému životu, ale též zdvořilosti a uctivého diskursu, které v posledních letech trpěly zanedbáváním, „je možná a naléhavě nutná“, vyzval kardinál O'Malley a uzavřel: „Jako biskup a občan doufám a modlím se, abychom dokázali vytvořit kulturu, která chrání ty nejzranitelnější na počátku života a kdykoli je život jakýmkoli způsobem ohrožen.“

*Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
25. 6. 2022 (Redakčně upraveno)*

Noemi, společenství mezi generacemi, které otevírá budoucnost

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

se stávají schopnými v dramatických situacích života páru přinést nepředstavitelnou sílu lásky, která je schopna znovu oživit naději a budoucnost.

Víme, že stereotypy o příbuzenských svazcích vzniklých manželstvím, zejména o svazku tchyně a snachy, hovoří proti této perspektivě. Ale právě proto je Boží slovo cenné. Inspirace vírou může otevřít horizont svědectví proti nejběžnějším předsudkům, cenný horizont pro celé lidské společenství. Zvu vás, abyste znovu objevili knihu Rút! Zejména v meditaci o lásce a v katechezi o rodině.

Tato malá kniha obsahuje také cenné poučení o společenství generací: když mládí dokáže obnovit nadšení starších – to je zásadní: když mládí obnoví nadšení starších – a když stáří dokáže znovu otevřít budoucnost zraněnému mládí. Starší Noemi, ačkoli je dojata náklonností svých snach, které ovdověly po jejích dvou synech, je zpočátku pesimistická ohledně jejich osudu v národě, který jim není vlastní. Proto mladé ženy láskyplně povzbuzuje, aby se vrátily ke svým rodinám a začaly nový život. Říká: „Nemohu pro vás nic udělat.“ Už to se zdá být aktem lásky: stará žena bez manžela a bez dalších dětí trvá na tom, aby ji snachy opustily. Je to však také určitý druh rezignace: bez ochrany manžela není pro vdovy možná žádná budoucnost. A Rút to ví a této velkorysě nabídky se brání, nechce opustit svůj domov. Pouto, které vzniklo mezi tchyní a snachou, bylo požehnáno Bohem: Noemi nemůže žádat, aby byla opuštěna. Zpočátku se zdá, že Noemi je s touto nabídkou spíše smířená než z ní nadšená: možná si myslí, že toto podivné pouto zvýší riziko pro obě. V některých případech je třeba proti sklonu starých lidí k pesimismu působit láskyplným tlakem mladých.

Ve skutečnosti se Noemi, dojatá Rútinou obětavostí, vymaní ze svého pesimismu a dokonce převzme iniciativu, čímž Rút otevře novou budoucnost. Poučuje a povzbuzuje Rút, vdovu po svém synovi, aby si v Izraeli našla nového manžela. Kandidát Bóaz prokazuje svou ušlechtilost tím, že brání Rút před muži, které zaměštnává. Toto riziko se bohužel vyskytuje i v dnešní době.

Rútino nové manželství je oslavováno a svět je opět v pokoji. Izraelské ženy říkají Noemi, že cizinka Rút má větší cenu než „sedm synů“ a že jejich sňatek bude „požehnáním od Hospodina“. Noemi, která byla plná hořkosti, dokonce říkala, že její jméno je hořkost, nyní, po smrti, znovu žije... znovuzrozená... a ve stáří pozná radost z účasti na generaci nového zrození. Podívejte se, kolik „zázraků“ provází obrácení této staré ženy! Obrací se k závazku dát se s láskou k dispozici pro budoucnost generace zraněné ztrátou a ohrožené opuštěním. Faktory rekonstrukce jsou tytéž, které by podle pravděpodobnosti vytvořené zdravým rozumem měly vytvářet nepřekonatelné rozdíly. Víra a láska naopak umožňují jejich překonání: tchyně překonává žárlivost na vlastního syna, kte-

rá je nebezpečná, láskou k Rútině novému svazku; izraelské ženy překonávají nedůvěru k cizinci (a když to udělají ženy, udělají to všichni); zranitelnost svobodné dívky, která čelí mužské moci, je smířena svazkem plným lásky a úcty.

A to vše jen proto, že mladá Rút zůstala neústupně věrná svazku, který byl vystaven etnickým a náboženským předsudkům. A navážu na to, co jsem říkal na začátku, dnes je tchyně mýtická postava: tchyni neříkáme, že ji považujeme za ďábla, ale vždycky ji považujeme za špatnou... A tchyně je matka vašeho manžela, je to matka vaší ženy. Zamysleme se dnes nad tímto pocitem, že čím dál je tchyně, tím lépe. Ne! Je to matka, je stará. Jednou z nejkrásnějších věcí na babičkách je vidět vnoučata; když jejich děti mají děti, ožívají. Dobře se podívejte na vztah, který máte se svými tchyněmi... ano, někdy jsou trochu zvláštní, ale daly vám mateřství partnera, daly vám všechno. Udělejte jim alespoň radost, aby své stáří prožily šťastně. A ano, pokud mají nějakou vadu, ať ji napraví, i vám tchyním říkám: dávejte si pozor na jazyk, protože jazyk je jeden z nejošklivějších hříchů tchyní, dávejte si pozor.

A Rút v této knize přijímá svou tchyni a oživuje ji a stará Noemi se ujímá iniciativy, aby Rút znovu otevřela budoucnost, místo aby se jen těšila z její podpory. Pokud se mladí lidé otevřou vděčnosti za to, co dostali, a starí lidé se chopí iniciativy a znovu se chopí své budoucnosti, nic nezastaví rozkvět Božího požehnání mezi lidmi! Nechte mladé mluvit se svými prarodiči, nechte mladé mluvit se starými, nechte staré mluvit s mladými. Musíme tento most znovu pevně postavit, je v něm zdroj spásy, štěstí. Kéž nám Pán tímto způsobem pomáhá, aby v rodinách rostla harmonie, ta konstruktivní harmonie, která jde od starých k mladým, ten krásný most, který musíme střežit a nad kterým musíme bdít.

Děkuji.

Přeložil Petr Vacík,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)

Na **POUTNÍ SLAVNOST V RUĐE U RÝMAŘOVA KE CTI PANNY MARIE SNĚŽNÉ** se mohou letos poutníci vypravit **v neděli 7. srpna**. Program začíná v 10 hodin v kostele koncertem *Smišného pěveckého sboru Bruntál*. Následuje **v 11 hodin mše svatá celebrowaná litoměřickým biskupem Mons. Janem Baxantem**. Po skončení bohoslužby se věřící vydají po barokních zastaveních křížové cesty na Křížový vrch. Na slavnost zvou kněží bruntálského děkanátu s děkanem P. ThLic. Františkem Zehnalem.

O Proměnění Páně

Kázání 51

I. Petrovo vyznání následuje Proměnění Páně

Moji milí, úryvek z evangelia, který pronikl do našich myslí přes naše tělesné uši, nás vybízí, abychom s Boží pomocí porozuměli velkému tajemství, když svou pozornost obrátíme k tomu, co bylo právě řečeno. (srov. Mt 16,13–17,9 – pozn. překl.)

Spasitel lidí, Pán Ježíš Kristus, který vybízí hříšníky ke spravedlnosti a mrtvé k životu, učedníky napomínal svým učněním a konal zázraky, aby mohli uvěřit v Krista, jednorozeného Boha a Syna člověka. Neboť jedno bez druhého pro spásu nemá účinku, a je stejně nebezpečné věřit, že Ježíš Kristus je buď jen Bůh bez lidství, anebo jen člověk bez božství, neboť obojí je stejně vyznáváno a jako jeho pravé lidství je v jeho božství, tak také jeho božství je v jeho lidství. Pro posílení této pravdy víry zeptal se náš Pán svých učedníků, co o něm oni sami věří (srov. Mt 16,15): a zde apoštol Petr skrze zjevení Boha Otce zanechal věci tělesné a překonal je pohledem své mysli, vyznal jej jako Syna Boha živého a vyznal mu slávu, která patří jen Bohu, neboť nepohlédl jen na jeho tělesné tělo a krev. Tímto vyznáním byl Kristus tak potěšen, že pak Petr obdržel plnost požehnání a byl vybaven stálou pevností Skály, na které bude zbudována Církev, která zvítězí nad branami pekla a zákonem smrti, aby, co bude rozvázáno či svázáno na zemi, bylo uznáno v nebi, což bylo ustanoveno na základě Petrova vyznání.

II. Petrovo vyznání následuje Proměnění Páně – pokračování

Když pak náš Pán řekl, že musí jít do Jeruzaléma a mnoho trpět od starších, zákoníků a velekněží a že třetího dne vstane z mrtvých (srov. Mt 16,21), apoštol Petr, který byl osvícen světlem nebeským, odmítl ve svém horlivém vyznání tyto urážky i tuto krutou smrt, byl však vlídně napomenut Pánem Ježíšem a osvícen touhou podílet se na jeho utrpení. Neboť Spasitelovo povzbuzení, které následovalo, nám ukázalo, že ti, kteří chtějí následovat

Pána Ježíše, mají zapřít sami sebe, počítat se ztrátou časných věcí v naději na věci věčné (srov. Mt 16,24–25), protože jen Pán Ježíš může spasit naši duši, která se nebojí ztratit vše pro Krista. Tedy, aby mohli apoštolové obdržet tuto pevnou odvahu celým srdcem a neměli pak žádný strach z těžkostí vzít na sebe kříž, ani se nestyděli za tresty kvůli Kristu a nemysleli, co ponižujícího pro něj musí podstoupit (neboť utrpení muselo přijít navzdory jeho slavné moci), Pán Ježíš vzal Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vystoupili na horu, kde jim ukázal svou slávu. A přestože v něm již poznali Boží majestát, neznali ještě moc jeho tělo, ve kterém bylo božství. Proto pak spravedlivě přislíbil, že jistý učedník, který byl s ním, neokusí smrti, dokud neuvidí Syna člověka přicházet v Božím království, tedy v královské záři, která náleží jeho lidství, a chtěl se zjevit těmto třem učedníkům. Neuchopitelný a nedostupný Boží majestát, který užíme až na věčnosti, nelze spatřit, dokud máme smrtelná těla. Pán však ukázal svoji slávu před vybranými svědky a své tělo oděl takovou nádhrou, že jeho tvář byla jako sluneční zář a jeho šat bělostný jako sníh.

III. Účel a význam Proměnění Páně

V tomto Proměnění bylo hlavním předmětem odstranit urážku kříže ze srdcí apoštolů a ochránit jejich víru, která byla otřesena pokorou jeho dobrovolného utrpení, a tedy jim zjevil slávu své skryté důstojnosti. Byl zde také položen základ naději, kterou chová svatá Církev, že tělo Krista se může proměnit a její údy tak mají přislíb podílu na této slávě, která již nyní zazářila na Hlavě. O tom také mluvil náš Pán, když řekl, že přijde jeho majestát: „Tehdy spravedliví zazáří jako slunce v království svého Otce“ (Mt 13,43) a apoštol Pavel o tomtéž vydává svědectví: „Utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena“ (Řím 8,18), a „Zemřeli jste a váš život je skryt spolu s Kristem v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete v slávě“ (Kol 3,3–4). Následoval pak zázrak pro utvrzení apoštolů a pomoc vše pochopit.

MODLITBA KE KRÁLOVNĚ ANDĚLŮ

Vznešená nebeská Královno
a Paní andělů,
která jsi obdržela od Boha moc
a poslání rozdrtit satanovu hlavu,
pokorně tě prosíme,
pošli nebeská vojska,
aby podle tvých příkazů
pronásledovala ďáblы,
všude s nimi bojovala,
potřela jejich pýchu
a svrhla je do propasti.
Kdo je jako Bůh?
Ó dobrá a něžná Matko,
ty jsi vždy naší láskou a naší nadějí.
Ó Matko Boží, pošli svaté anděly,
aby mě bránili a odehnali ode mě
krutého nepřítele.
Svatí andělé a archandělé,
braňte mě, chraňte mě.

*Z francouzského originálu přeložil
fr. Štěpán Maria Filip OP*

IV. Význam zjevení Mojžíše a Eliáše

Mojžíš a Eliáš, tedy Zákon a Proroci, se zjevili, jak rozmlouvají s Pánem Ježíšem; aby se v přítomnosti těchto mužů naplnilo, co bylo řečeno: „Soudní výrok bude vyneseno podle výpovědi dvou nebo tří svědků.“ (Dt 19,15) Co je pevnějšího než slovo, které je řečeno ve spojení svědectví Starého a Nového zákona a přítomnost starověkých svědků se spojuje s učením evangelia? Neboť stránky obou zákonů se navzájem propojují a ten, kdo pod závojem tajemství byl naznačen těmi, kdo byli před ním, je nyní zjeven jasně přítomnou slávou. Jak říká apoštol Jan: „Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista“ (Jan 1,17), v němž je naplněn přislíb proroků i ustanovení zákona: On učí pravdu proroctví svou přítomností a činí přikázání možná skrze milost.

V. Návrh Petra v rozporu s Božím ustanovením

Apoštol Petr, který byl ohromen zjevením těchto tajemství, opovrhl světskými a pozemskými záležitostmi, byl uchvácen touhou po věcech věčných a osvícen celým zjevením zatoužil si udělat příbytek s Pánem Ježíšem na místě, kde byl naplněn milostí jeho slávy. Proto tedy řekl:

POZVÁNKY Z DIECÉZNÍHO CENTRA PRO SENIORY HRADEC KRÁLOVÉ

Manželské setkání seniorů v Krkonoších 5. – 8. 9. 2022

Srdečně zveme na oblíbené manželské setkání seniorů v rodinném prostředí diecézního střediska (penzionu) Marianum v Janských Lázních.

Během setkání proběhnou tyto **přednášky**: P. PhDr. Jiří Pilz: Ticho a samota • P. ICLic. Karel Moravec: Cesta s Pánem (synodalita) • P. Mgr. Jan Kunert: Staraje se nepřidáš k délce života loket jeden • P. Mgr. Jan Linhart: Já a prosby Otčenáše • Manželé Špačkoví: My dva, manželství a víra • Manželé Klimešovi (hlavní lektori): Opravná otevřena.

XVI. diecézní setkání seniorů s biskupem Mons. Janem Vokálem 29. 9. 2022 v Hradci Králové

Srdečně vás zveme na hlavní akci pro seniory v Královéhradecké diecézi. Podrobný program naleznete na straně 13.

Duchovní obnova s P. Mgr. Dmytrem Romanovským v Krkonoších v termínu 10. 10. – 13. 10. 2022

Jste srdečně zváni na tradiční duchovní obnovu s P. Mgr. Dmytrem Romanovským, která proběhne v příjemném rodinném prostředí diecézního střediska (penzionu) Marianum v Janských Lázních.

Poutně-poznávací a odpočinkový zájezd na Azorské ostrovy s návštěvou poutního místa Fatimy a Santarému v termínu 15. – 22. 10. 2022

National Geographic v roce 2016 označil **Azorské ostrovy** za „nejkrásnější místo na Zemi“ a tímto výjimečným titulem jen potvrdil to, co si všichni po příletu na **S o Miguel** hned pomyslí. Ohromí vás syté zelené hory, pestré květiny i moře plné delfinů a velryb. Největší z Azorských ostrovů je však kromě dokonalé fauny a flóry bohatý i na tradice. Každý rok se zde skupiny místních mužů z jednotlivých farností vydají na cestu, putují osm dní po ostrově a modlí se za Boží ochranu a za lepší život pro všechny jeho obyvatele. Vydejte se prožít tento úchvatný ostrov s námi a také se ztišit a modlit za druhé a svět ve **Fatimě**, jednom z nejvýznamnějších poutních míst Evropy, a na pozoruhodném poutním místě **Santarém!** Přihlašování již probíhá, uzávěrka 10. 8. 2022.

Příhlášky a informace: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové
Tel.: 737 215 328 • 734 435 360 • 495 063 661, E-mail: dcs@bihk.cz
Web: www.dcskhk.cz • www.simeon.cz

Těšíme se na setkání s vámi!

„Pane, je dobré, že jsme zde; chceš-li, udělám tu tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ (Mt 17,4) Na tento návrh však Pán Ježíš nic neodpověděl, aby naznačil, že to, co Petr požadoval, nebylo nijak zlé, avšak v rozporu s Božím ustanovením; neboť svět nemohl být spasen jinak než smrtí Kristovou a věřící po vzoru Pána Ježíše jsou voláni k tomu, aby věřili, že ačkoli zde není žádná pochybnost o zaslíbení radosti, musíme také rozumět, že uprostřed zkoušek tohoto života musíme rovněž prosit o sílu vytrvalosti více než o slávu, neboť radost z vítězství nemůže předcházet čas utrpení.

VI. Hlas Boha Otce z oblaku

Zatímco Pán Ježíš mlčel, zastínil je jasný oblak a promluvil z něho hlas: „To jest můj milovaný Syn, kterého jsem si vyvolil; toho poslouvejte.“ (Mt 17,5) Bůh Otec byl určitě přítomen v Synu a v jasné tváři Pána Ježíše, která se změnila před zraky apoštolů, a podstata Otce nebyla oddělena od Jednorozeného: aby však byly zdůrazněny obě Božské osoby, záře tváře Syna zjevila Boha Syna a hlas Otce z oblaku zjevil Boha Otce. Když tento hlas uslyšeli, „padli tváří k zemi a velmi se báli“ nejen majestátu Boha Otce, ale také Boha Syna: neboť nyní měli hlubší vhled do nerozdílného božství obou. Ve svém strachu neoddělili jednoho od druhého, neboť ve víře nepochybovali. Bylo to hluboké a mnohonásobné svědectví a znamenalo více, než jejich uši slyšely. Když Bůh Otec řekl „toto je milovaný Syn“..., nebylo tím míněno *toto je milovaný Syn*, který ze mne a se mnou vychází od věčnosti? Neboť Bůh Otec, Stvořitel, není dříve než Bůh Syn, Zrozený, ani Syn není později než Otec. *Toto je milovaný Syn*, který je ode mne oddělen ne božstvím, ani ne mocí, ani ne věčností. *Toto je milovaný Syn*, ne adoptivní, ale skutečně narozený, nestvořený, ale počatý ze mne, je zrozený a mně rovný. *Toto je milovaný Syn*, skrze něhož všechny věci jsou stvořeny a bez něho nic nebylo stvořeno, neboť vše, co tvořím, Syn tvoří stejně, a vše, co konám, Syn koná se mnou a bez rozdílu. Syn je v Otci a Otec je v Synu a naše jednota nikdy není rozdělena, a ačkoli jsem Jediný, který plodí, a Syn je ten, jenž je zplozen, není dobře, abyste si mysleli o Synu, že je pro něho nemožné to, co je

možné pro mě. *Toto je milovaný Syn*, který zůstává v mé slávě, aby mohl uskutečnit náš společný cíl obnovit lidstvo, a proto ponižil své božství a stal se otrokem.

VII. Toho poslouvejte

Toho poslouvejte, tedy bez váhání, toho, v němž mám zalíbení a skrze jehož kázání jsem zjeven a skrze jehož utrpení jsem oslaven, neboť on je Pravda a Život, on je má Síla a Moudrost. *Toho poslouvejte*, o němž předpovídal Zákon a mluvili proroci. *Toho poslouvejte*, který vykoupil svět svou drahocennou krví, který spoutává demony a vykoupil jeho otroky, který ničí pouta hříchu. *Toho poslouvejte*, který otevírá cestu do nebe a skrze odsouzení na kříži pro nás připravil cestu k nebi. Proč se chvějete, že jsme vykoupeni? Proč se bojíte být uzdraveni ze svých ran? Kéž se tak stane, což je vůle Ježíše Krista i moje. Odhoďte tedy všechnen pozemský strach a vyzbrojte se věrnou vytrvalostí; neboť není důstojné, abyste se báli Spasitelova utrpení, abyste se ho skrze milost Boží nebáli i na sklonku svého života.

VIII. Slova Otce lze aplikovat i na celou Církev

Tato slova, moji milovaní, nebyla řečena jen pro dobro apoštolů, kteří je slyšeli na vlastní uši, ale aby se v těchto třech apoštolech celá Církev naučila, co jejich oči viděly a uši slyšely. Kéž se tedy víra všech upevní podle kázání evangelia a kéž nikdo není zahanben Kristovým křížem, skrze který byl svět vykoupen. Ať se též nikdo nebojí trpět pro spravedlnost a ani pochybovat o zaslíbeních, neboť skrze námahu dojdeme k odpočinutí a skrze smrt dojdeme k životu; on vzal na sebe všechnu naši lidskou slabost. Zůstaneme-li v jeho lásce, zvítězíme jako on zvítězil, a obdržíme, co slíbil, a to ať už v plnění jeho přikázání, anebo v překonávání těžkostí, Otčův hlas by měl vždy znít v našich uších, říká: *Toto je můj milovaný Syn*, v němž mám zalíbení, *toho poslouvejte*, který žije a kraluje s Bohem Otcem a Duchem Svätým po všechny věky věků. Amen.

Zdroj: www.newadvent.org/fathers/360351.htm
Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

O nehodném svatém přijímání

Duše, která hřeší, zemře. Jestliže každý hřích připravuje duši o život, odděluje ji od Boha a uvrhuje ji do strašného neštěstí, co teprve potom hřích svatokrádeže? Můžeme si představit žalostný stav člověka, který se dopustil hříchu svatokrádeže? To je to strašné zpusťování na svatém místě, o kterém mluví prorok Daniel – zpusťování, o kterém se zmiňuje také Spasitel světa! Jak strašná je to bolest pro milosrdného Boha, když bezbožní lidé zneuctívají jeho Nejsvětější Tělo a Krev! Už sv. Pavel hrozil svatokrádežníkům strašnými Božími soudy. Jak velká to je bolest pro Srdce Ježíšovo – Srdce, které nás milovalo až k smrti na kříži – když vidí, že se mu činí tak těžké urážky! A jak těžký a tvrdý trest čeká křesťana, který se dopustí takové hanebnosti! Kdyby Bůh dnes v tomto kostele odhalil srdce všech, kteří tu jsou, ukázalo by se, že do mnoha srdcí je vyrytý rozsudek zatracení, zaviněný nehodným svatým přijímáním. Mnoho lidí přistupuje ke stolu Páně po špatné zpovědi, protože buď zatajili svoje hříchy, nebo neměli nejmenší lítost a předsevzetí napravit se. Jiní přistupují ke svatému přijímání ve hněvu a oddání hříchům a tím způsobem znevažují Tělo a Krev Krista. Zamyslete se nad sebou, zda jste se náhodou někdy nedopustili svatokrádeže! Kdybych byl schopen vytáhnout z pekelných plamenů zrádce Jidáše a ukázat vám, jak strašně tam ječí a trpí, protože nehodně přijal Tělo a Krev Páně, možná byste se trochu ulekli. A co bude s hříšníky, kteří se skoro celý život dopouštějí takovýchto svatokrádeží? Opravdu, bratři moji – svatokrádež je nejtěžším prohřeškem, protože je útokem proti samému Bohu; svolává na člověka ohromná neštěstí.

I.

Kdybych mluvil k pohanům nebo k heretikům, vysvětlil bych jim nejdříve skutečnou přítomnost Ježíše Krista v Nejsvětější svátosti, ale zde o této pravdě nikdo z vás nepochybuje. Pro upevnění vaší víry vám připomenu jeden příklad. Jeden kněz sloužil kdysi mši svatou a pochyboval přitom, zda je Pán Ježíš skutečně přítomen ve svaté Hostii, a hle: po pozdvihování a promě-

nění se Hostie zbarvila krví. Tímto zázrakem chtěl Pán Ježíš upevnit víru křesťanů a překonat pochybnosti svého sluhy. Hostie tehdy ze sebe vylila tolik krve, že se jí zbarvil korporál, ubrus i oltář. Doneslo se to až k papeži a ten nařídil uchovávat tento korporál v kostele a každý rok ho uctivě nést v procesi Božího těla. Neznám vhodnější způsob vysvětlit vám, jak velkým hříchem je svatokrádež svatého přijímání. Jenom jednou podstoupil Spasitel světa na zemi smrt, ale zvrácení lidé nehodným svatým přijímáním nyní znovu opakují jeho muka. Svati otcové přirovnávají nehodné svaté přijímání ke zradě Jidáše a k posměchu, jaký Pán prožíval od židovských mučitelů a od nehodných římských vojáků. Když se ke stolu Páně přibližuje svatokrádežník, jako by k němu Spasitel mluvil jako kdysi k Jidášovi: „Proč přicházíš, příteli? Znamením pokoje, polibkem, zrazuješ Syna člověka? Zastav se, synu, smiluj se nade mnou.“ Ale toto varování nepomáhá, tak jako se neobjevují výčitky svědomí. Zpronevěrci přes to všechno mají drzost dopouštět se tohoto strašného činu. Již jdou – chtějí vzít život svému Bohu a Spasiteli. Může být větší zločin, může být větší zpusťování na svatém místě? Ani peklo by nemohlo prokázat Bohu větší pohrdání.

Jeden pohanský císař umístil na Kalvárii, na Kristově hrobě, sošku bůžka a tímto způsobem zneuctil toto svaté místo. Ale zlý křesťan postupuje hůř. Prikazuje Kristu přebývat mezi neřestmi, což jsou pro něj pravá muka. Je těžké to pochopit a netrást se rozhořčením, je těžké se tím netrápit. Menším bolem je pro Spasitele zlo spáchané židy či pohany, než nehodné přijímání Nejsvětějších svátostí nedbalými křesťany. Jednou se Pán Ježíš obrátil na Židy a řekl jim: „Proč mě pronásledujete? Proto, že jsem navrátil zrak slepým, uzdravil nemocné, vzkřísil mrtvé a léčil různé choroby?“ Tak se nyní Pán, plný bolu, obrací ústy proroka na nás: „Není to nepřítel, kdo mě tupí, to bych přece snesl; nade mne se nevypíná ten, který mě nenávidí, před ním bych se ukryl, jsi to však ty, člověk jako já, můj druh a přítel!“ (srov. Ž 55,13–14) Kdyby ho takové ponížení potkalo ze strany nepřátel, bylo by pro něj méně bolestné, ale tady jsou ti, které on miluje nejvíce, a oni ho zarputile

pronásledují! Nenávidí ho ti, které přijal do své církve a kterým nabídl bohatství svých drahocenných darů! Ó temná nevděčnost! Kdo bude schopen tě pochopit a porozumět ti? Je vám málo, že Spasitel za vás trpěl krvavé bičování, že jeho tělo bylo rezervováno na kousky, že pro vás nesl těžký kříž? Jako by říkal: „Vy nechcete uznat mou lásku. Stále znovu mě ochotně pronásledujete, a kdyby to bylo možné, ještě jednou byste mě ukřižovali.“

Kdo by ještě měl po tolika bolestných výčitkách odvalu jít ke stolu Páně, máje srdce pošpiněné hříchy? Kdo by chtěl ještě jíst a pít svůj rozsudek zavržení? Koho by napadlo, že svatokrádežníci budou ještě Kristu připravovat novou Kalvárii!

V srdci plném hříchů Spasitel nepůsobí – je tam bez pohybu, vnáší tam duchovní smrt, která je pro něj v jistém slova smyslu bolestnější než smrt na kříži. Lidé ho ukrutně pronásledovali nejen v čase jeho pozemské pouti – ti, kteří nehodně přistupují ke svatému přijímání ho dokonce pronásledují ve svém přibýtku. Smrt Krista na Golgotě byla opravdu strašná a bolestná. A z tohoto důvodu se smutkem zatřásla nejen celá příroda, ale připojilo se k ní i nerozumné stvoření a sdílelo s ním jeho bol. Ve svatokrádežném přijímání však znevažovaný Spasitel spoluúčast nikde nenachází. Podlý ničema křížuje Spasitele světa a kolem se rozprostírá hluboké mlčení, v němž není možno pozorovat žádný soucit. Slunce se nezatmívá, země se nechvěje v základech, oltáře se neboří. Není v takovéto situaci pravdivější volání Krista na Kalvárii: „Otče, proč jsi mě opustil?“ Proč mě necháváš, abych byl pastvou svých úhlavních nepřátel? Proč musím umírat den po dni?

Jak může křesťan přicházet ke stolu Páně s těžkým hříchem?! Peklo nevymyslí nikdy nic horšího než svatokrádež, protože ona je nejbolestnějším zásahem do Božího Srdce.

A kteří lidé se dopouštějí tohoto strašného hříchu?

Nejprve jsou to ti, kteří se zpovídají lhostejně, bez nejmenšího žalu, jako by vyprávěli nějakou historku. Potom ti, kteří se po zpovědi vůbec nenapraví a klidně se vrací ke stejným hříchům, anebo ti, kteří hříchy ze strachu či studu ukryvají. Ptám se: „Proč jdete ke stolu Páně v takovém stavu?“ – „Chceme,“ odpovídají, „dodržet církevní příkázání o zpovědi a velikonočním

svatém přijímání.“ – Ale milovaní! Na jakém místě – kde?! – se nachází Kristus, vždyť vaše oči jsou zavaleny hnusotou, cizoložnými pohledy, vaše ruce hanebnými dotyky, vaše ústa a jazyk nestydatými polibky, vždyť vaše srdce je černé a hnusné, podobné ohořelému dřevu, které několik týdnů leželo v ohništi. Chceš jít ke svatému přijímání, příteli? Běž, ubožáku! Zachovej se jako Jidáš, který prodal božského Mistra a upadl do zoufalství. Běž, ničemo! Prodej Krista satanovi, poukřývej své hříchy při zpovědi! Zbuduj kříž ve svém srdci, máš v rukou svou oběť, dokonči ten zločin, utlum výčitky svědomí, přístup ke stolu Páně a otevři svá ústa, aby přijala andělský chléb! Ale nezapomeň: těžký trest Boží na tebe dolehne. Když sv. Cyprián podával svaté přijímání jedné ženě, která měla srdce pošpiněné hříchy, seslal Bůh z nebe blesk, který ji na místě zabil. Svatý Pavel říká, že židé by Ježíše neukřižovali, kdyby ho znali (srov. 1 Kor 2,8). A ty, příteli, víš, koho přijímáš, protože kněz ti před podáváním svatého přijímání říká: „Hle, Beránek Boží, ten, který snímá hříchy světa. On – Svatý a Čistý!“ Jestliže se tedy cítíš ve hříchu, nepřistupuj, protože by tě Bůh mohl ztrestat blesky svého hněvu a tvou duši uvrhnout do pekla!

II.

Nebudu tu mluvit o pozemských neštěstích, které s sebou nesou svatokrádežná přijímání. Židé byli za zabítí Boha, za sáhnutí na Ježíše Krista, strašně potrestáni. Ulice Jeruzaléma byly zalité krví a plné těl a v čase obležení města Řimany tam byl takový hlad, že matky zabíjely své děti, aby se vyhnuly smrti hladem.

Svatý Jan Damašský řekl, že v druhém životě Kristus vylije plnou číši svého hněvu na svatokrádežníky. O jistém svatokrádcí se říká, že k němu v hodině smrti přišel ďábel a řekl mu: „Jako jsi za života nehodně přijímal svaté přijímání, dnes přijmeš přijímání z mých rukou.“ Dokonávající zaslechl tato slova a v zoufalství zvolal: „Pomsta Boží na mě padá!“ A tak bídně zakončil život. Kdyby člověk správně chápal, jak velkým zlem je svatokrádež, tisíckrát raději by volil smrt, než se ho dopustil, byť i jen jednou. Svatokrádež je nejstrašnější nevděk vůči Bohu – zatvrzuje srdce, umrtvuje hříšnickovu duši a tím způsobuje, že se duše stává příbytkem a ot-

roky satana. Tento strašný přestupek je podobný ostrému meči, kterým hříšník zabíjí sám sebe, dávaje sám sebe přitom za kořist peklu. Nehodně přijímání člověku nepřináší požitek ani útěchu nebo ochranu, ale především mu působí největší zkázu, pronásleduje ho strašnými výčitkami svědomí a připravuje mu nešťastnou věčnost. Jedna žena byla po nehodném přijímání zasažena zlým duchem a naplnil ji tak velký žal, že si odhryzla jazyk a umřela v zoufalství.

Není nic divného, že svatý Pavel varuje Korinťany před svatokrádežným svatým přijímáním a hrozí Božími soudy těm, kteří znevažují Tělo a Krev Páně (srov. 1 Kor 11). Z důvodů svatokrádeže trestá často Bůh lidi hladem, válkou, nemocemi i náhlou smrtí. Svatý Gottfried, biskup v Amiense, zakázal kdysi udělovat při velikonoční zpovědi rozhřešení těm, kteří porušili postní dobu. Jeden prolhaný člověk ošidil zpovědníka a přijal Krista Pána nehodně. A náhle svalila toho hříšníka k zemi neviditelná moc, takže začal chrlit pěnu jako šílenec, a v takovémto stavu vypustil

duši. Po svatokrádežném přijímáním přichází obvykle zatvrzelost srdce a nešťastná smrt. Někteří říkají, že by bylo lepší nejít ke stolu Páně, než se vystavovat tak velkému nebezpečí. Draží bratři, nechci vás odvádět od svatého přijímání. Chtěl bych vám jen otevřít oči a dát vám alespoň slabé pochopení toho, jak strašným hříchem je svatokrádež, abyste se jí vystříhali a vždycky přijímali Pána Ježíše s čistým a nevinným srdcem. Jestliže někdo z vás zde přítomných by se poznal v tomto zločinu, ať otevře oči, dokud je ještě čas, smíří se s Bohem a napraví zlo! Kež by od nynějška byly naše zpovědi a svatá přijímání takové, jaká bychom toužili mít v hodině smrti, kdy budeme stát před soudem Ježíše Krista! Abychom pak mohli z jeho rukou přijmout odměnu nebeskou. Amen.

Pramen: Marek Dunda (ed.),

Tak kázal Vianney.

Deset kázání svatého faráře arského.

Vydal A.M.I.M.S., Vranov n.D. –

Prímětice – Bítov, 2010.

Zdroj: www.fatym.com

(Redakčně upraveno)

Nebe nad močály (4)

Životopisný román sv. Marie Goretti (16. 10. 1890 – 6. 7. 1902)

Tatínku, neodcházej!

Jednoho dne přišel Alois Goretti večer domů velice unavený. Assunta se zadívala do jeho vpadlé tváře. Seděl tu jako bez života. „Chytilo mě to, Assunto.“ – „Ne, ne, ani na něco takového nemysli.“ – „Už je to tak.“ – Assunta mu sáhla na čelo. Bylo horké. Sama se třásla strachem. – „Lehnu si.“ Nikdy se ještě nestalo, aby si Goretti lehl. Horečka stoupala a stoupala. Assunta mu dávala studené obklady, potom zase horký čaj a kapky od nettunského lékárníka. Konečně zavolala lékaře. Ten řekl krátce: „Malárie.“

„Ach, nešťastná malárie?“ zasténal Goretti. Marie musela nyní zastat všechny práce v domácnosti a ještě se starat o dva Serenelliovy. Přitom každou chvíli přiběhla k otcovu lůžku, skláněla se nad ním a hladila mu rozpálené čelo. Při jedné příležitosti ji chytil za ruku: „Marietto, já odejdu k Pánu Bohu. Slib mi, že zůstaneš čistá a dobrá. Ty jsi, Marietto, můj nejdraší po-

klad.“ – „Ano, ano, tatínku. Chci zůstat čistá a dobrá, ale neodcházej, prosím tě, zůstaň tu se mnou.“ – „Marietto, já myslím, že mě Pán Bůh volá.“ – „Když Pán Bůh volá, pak jít musíš.“

Potom zavolal: „Assunto, Assunto, pojď sem a podej mi ruku. Až odejdu...“ Ale ta ho přerušila: „Muži, neopouštěj mě, našich šest dětí.“ – „A ty budeš nyní s nimi sama, sama na celém světě, dobrá Assunto. Slib mi, že tu nezůstaneš. Vrať se s dětmi do Corinalda. Slib mi to.“ Assunta slíbila těžko a váhavě. Nemocný zavřel oči a upadl do bezvědomí. Horečka neustoupila, přidal se zápal mozkových blan. Goretti vzdychal: „Ježíši, Maria, pomoz!“

„Co myslíš, Marietto, mám zavolat pana faráře?“ – „Maminko, to je to už tak zlé?“ – „Něco bychom museli panu faráři dát a nic nemáme.“ Potom poklekli k lůžku nemocného, který se ve svých bolestech podobal Ukřižovanému.

„Děti, modleme se. Marietto, předmodlávej se růženec.“ Jemný hlas Marietty ja-

ko kdyby byl pro otce ukolébavkou k poslednímu spánku. Zdálo se, že se nad ním už sklání jiný svět, který mu přinese světlo a vysvobození. Dlouho se díval Goretti na každého klečícího a potom vydechl naposledy. Ve světnici zavládlo posvátné ticho. Assunta náhle zaplakala. Byla už sama, sama. A byla to zase Marietta, která se začala modlit znovu. Modlili se růženec. Číst neuměli, znali Otčenáš, Zdrávas a tajemství Ježíšova života. A tak se modlila nyní Marie. – „Který za nás těžký kříž nesl... Který za nás byl ukřižován...“ – Ale i její hlas se ztratil v nezadržitelném pláči. Náhle zanaříkala a slzy jí tekly proudem z očí. Potom smrtelně zbledla a padla do mdlob.

„Marietto, Marietto!“ volala matka ve strachu, aby ji neztratila. Ta po chvíli otevřela oči, velké, vážné, které poprvé v životě viděly smrt. – Potom usnula.

Serenelliovi

„Ještě tohle nám bylo třeba,“ povídal hrabě, když se svým správcem stál v kucháckém saloně. – „To byl jeden z nejlepších a nejspolehlivějších. Co teď?“

Bylo třeba, aby někdo převzal novou kantýnu, protože dělníci musí mít možnost lacině se najíst a napít. Tato dobrá myšlenka vyšla od hraběcí dcery.

Potom hrabě rozhodl, že kantýnu dostane na starost starý Serenelli a mladý mu může pomáhat. Assunta Goretti si musí vzít na starost oba Serenelliovy, všechno vaření, praní, zašívání. Zato už nemusí chodit na pole a bude se jí to počítat jako zaměstnání.

„Assunta Goretti se nikdy nezřekne polí,“ namítal správce. – „Potom ji k tomu donutíme, rozumíte? A její pole musí obdělávat Serenelliovi.“ Správce se tvářil kysele: „To se vám nikdy nepodaří.“ – „No, uvidíme. Vezmu si to na starost sám. Za hodinu ať je připraven osedlaný kůň.“

* * *

Assunta stála u ohně a zástěrou si utírala tvář. Byl květen a nesnesitelné horko. V předsíni zaslechla kroky. Někdo zaklepal na dveře. Před Assuntou stál štíhlý slušný pán. Vlasy u uší mu však už začínaly bělat. Byl to hrabě Mazoleni. Představil se: „My se už tak trochu známe, že?“ Assunta rychle odvázala zástěru a otevřela dveře do pokoje. Oba se posadili.

„Čím mohu posloužit?“ zeptala se a zadívala se na své ruce, položené do klína.

„Měl bych pro vás návrh. Polní práce je to pro vás v těch močálech těžká a namáhavá.“ – Assunta zdvihla hlavu a zadívala se moudře na pana hraběte. – „Co byste na to říkala, kdyby Serenelliiovi převzali pole a všechnu práci a vy – když už Goretti nežije – byste si vzala na starost ty dva moje hladové dělníky.“

„Ne, pane hrabě, Gorettiho pole zůstane mým polem a jeho práci převezmu já sama. A vůbec ji nepřenechám Serenelliiovým,“ odmítla Assunta rozhodně. Hrabě hleděl s úžasem na tuto energickou ženu, která vypadala sice zlomená, ale přitom rozhodná a pevná. „Chtěl jsem starému Serenellimu svěřit vedení kantýny,“ povídal hrabě rozmrzele. – „Pro Boha,“ myslila si Assunta, „to bude jeho zkáza,“ ale nahlas neřekla slova.

„Tak jsme tedy hotovi,“ povídal hrabě, „ale ještě tady to si přečtete, černé na bílém.“ Podal jí papír. – „Neumím číst ani psát,“ odvětila s úsměvem. „A moje děti taky ne. Nemám peněz, abych je mohla poslat do školy. A potom, knihy a sešity jsou velice drahé. Jen aby zůstaly hodné a ze srdce milovaly Boha, to je hlavní.“ – Hrabě trochu rozmrzelý dal papír zpět do kapsy.

„A co Serenelliiovi?“ ptal se pán. – „Ti dovedou oba číst a psát.“ – „Tak jistě budou rozumět účtování v kantýně. S Bohem, paní.“

Byla neděle, starý Serenelli byl se synem v kostele v Nettunu. Sotva se vrátili, volali starého do zámku. Alessandro se uvelebil pohodlně za stolem, na kterém ležela hromada novin a ilustrovaných časopisů. Uměl sice číst pomalu, ale přece! To ho velice povznášelo nad jeho nevzdělané okolí. Více listoval než četl. Nejdříve si prohlížel všechny obrázky. V nich se po cestičkách procházely zamilované dvojice, důvěrně na sebe pohlížely. Ženy s perlami na krku, ústa samý úsměv, ve kterých se perlily bílé zuby. Alessandro začal ztrácet hlavu. Obrázky, ve kterých se přebíral, vyvolávaly v něm hříšné myšlenky. Snil o neskutečném štěstí. Jeho život mu připadal prázdný. Aby se dřel v těch dusných močálech a nikdy nic neužije. Co mu to naposledy říkal kněz ve zpovědnici? – „Alessandro, dávej si pozor, v těch ošklivých obrazech číhá na tebe zlý duch. Rozbourí tvou obrazotvornost a bude ti našeptávat nebezpečné myšlenky, nejprve zálibné, potom náruživé a nakonec nečisté.“

PROGRAM XVI. DIECÉZNÍHO SETKÁNÍ SENIORŮ

Čtvrtek 29. 9. 2022 v Hradci Králové • Kostel Nanebevzetí Panny Marie a Nové Adalbertinum (Velké náměstí)
Motto: „Svůj pokoj vám dávám“

Kostel Nanebevzetí Panny Marie: 8:45–9:15 Modlitba seniorů za mír • 9:30–10:30 Slavnostní bohoslužba: celebruje královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál.

Nové Adalbertinum – Velký sál: 11:00–11:45 Dá se i dnes žít v pokoji? (P. Mgr. Jan Linhart) • 11:45–13:00 Přestávka: malé občerstvení, sdílení, informace z Diecézního centra pro seniory • 13:00–13:45 Ukrajina včera, dnes a zítra (P. Mgr. Dmytro Romanovský) • 13:45–14:00 Přestávka • 14:00–14:45 Benefiční koncert Evy Henychové (výtěžek podpoří potřebné na Ukrajině) • 14:45–15:00 Slosování o ceny, rozloučení.

Uzávěrka doručení přihlášek: 27. 9. 2022

Přihlášky a informace: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové • tel.: 737 215 328 • 734 435 360 • 495 063 661 • e-mail: dcs@bthk.cz • web: www.dcskhk.cz • www.simeon.cz

Tak mu to říkal, ale copak on něčemu rozumí? Copak mi to může uškodit? Není to hezké? – Několik obrázků si vystříhl. Nandulované usměvavé dámy, baletky, potom krajinku s okrajem lesa, kde se procházela zamilovaná dvojice. Nad nimi svítil měsíc. – Tyto obrázky si přibílil těžkým kladivem na stěnu, aby je měl stále na očích. Teprve potom se dal do čtení.

„Sandro!“ – Ve dveřích stál jeho otec. – „Poslechni, hrabě mi svěřil kantýnu. Co tomu říkáš? Jen já mám v ní rozkazovat. Jen já tam budu pánem. Já, Serenelli. I pro tebe tam bude, synku, leccos. A Gorettiiovi nám budou muset sloužit. Musí se o nás starat, povídal hrabě. Vyhledej si všechno, co je třeba vyprat a zašít.“

„Ale otče, kde na to vezme matka Assunta čas? Vždyť je celý den s námi na poli a má šest dětí.“ – „Marietta musí všechno udělat, vyprat, spravit, uvařit, hlídat malé děti.“ – „Ne, otče, tolik toho od toho dítěte přece chtít nemůžeme.“

Otec byl uražen. „Dělej si, co chceš. Ale starej se, abys vždycky při vyúčtování odložil nějakou maličkost stranou pro sebe. Nikdo o tom nesmí vědět. Gorettiiovi jsou ubožáci, ti neumějí ani číst, ani psát. A nebudeš přece tvrdit, že Assunta, Marian a Angelo udělají zrovna tolik práce jako my dva. Říkám ti jen čistou pravdu. A ode dneška musíš být šikovný. Všecko budeš zapisovat a vždycky dáš něco stranou pro nás. Rozumíš mi?“

(Pokračování)

Redakčně upraveno

Pramen: *Nebe nad močály. Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2008. Druhé, přepracované vydání, dotisk.*

Pondělí 1. 8. 2022

6:05 Léta letí k andělům: Peter Kopa – právník, spisovatel a člen Opus Dei **6:30** Středoafrická republika – Když se pomsta stane zákonem **7:00** Klapka: S Karlem Tvrdíkem **8:00** Chlapi na hoře **8:25** Kmočův Kolín 2019: Dechová hudba Mistříňanka – 1. část **9:05** Evropští katolíci v utajení – Kosovo **9:35** Outdoor Films s Klárou Kolouchovou (93. díl): Nejtěžší hora světa – K2 **11:10** Poutníci času: s Michalem Tesařem **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [L] **13:15** Cenakolo: svědectví o Lásce, milosrdenství a přátelství **14:00** Za obzorem: Lukáš Horký a jeho fotografie **14:35** Noční univerzita: Doc. Jan Pokorný – Slunce, voda, rostliny, klima – opomíjené samozřejmosti **15:45** V pohorách po horách: Moravský kras – Dražanská vrchovina **16:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (3. díl): Nad co nic většího nelze myslet: Nevyslovitelné mystérium Boha **16:55** Křížovatka v Příchovicích **18:00** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Ježíš a Samařanka **18:15** Církev za oponou: Seminář **18:35** Epydemye na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:00** Dokořán: se sestrou Benediktou Hübnarovou **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:15** Biblická studna: S Tomášem Petráčkem **21:20** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Ještě jedna jízda s Matkou Terezou a Folcem Terzaním **21:35** Za obzorem: Lukáš Horký a jeho fotografie **22:10** Kulatý stůl: Anton Otte – posel usmíření **23:35** Stopy ve sněhu **0:30** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 2. 8. 2022

6:05 Léta letí k andělům: Václav Hampl – emeritní rektor UK **6:25** Hana a Petr Ulrychovi & Javory Beat na Folkových prázdninách **7:30** Setkání: Antonín Tesařík – kolkovské Nanebevzetí Panny Marie v Mikulčicích a Archeopark Mikulčice **7:40** Ateliér užité modlitby: P. Alberto Giralda Cid **8:45** V pohorách po horách: Velká Rača – Kysucké Beskydy **9:05** Na startu **9:30** Brazílie – Querida Amazonia **10:00** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Vstano a půjdu k svému otci **11:15** Kaplani naděje: P. Václav Tomiczek **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:15** Viac ako pieseň (1. díl): Rieka Života a pieseň Dávam všetko **13:35** Zachraňme kostely: Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutici **14:05** Za obzorem: Letní olympijské hry očima Davida Nekvindy **14:40** Tajemná radost, Matka Rosa Vůjtěchová **16:00** Muzikanti, hrajte **16:30** Malíři velkých formátů **17:05** Poletuchy: Na skok do Hradce **18:00** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **18:05** Příběhy z Dobré knihy: Uzdravení nemocného u rybníka Bethesda **18:15** Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny **18:40** Animované příběhy velikánů dějin: Thomas Alva Edison (1847–1931) **19:05** Jak roste chléb **19:25** Zpravodajské Noeviny: 2. 8. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:15** Klapka: s Janou Hnilicovou **21:20** V pohorách po horách: Vodopády Bílé Opavy **21:30** Za obzorem: Letní olympijské hry očima Davida Nekvindy **22:10** Má vlast: Lysá nad Labem **23:30** Hřiňovský kostelík na Islandu **0:05** Výpravy do divočiny: Afrika Dr. Emila Holuba **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 3. 8. 2022

6:05 Léta letí k andělům: Jan Suk – literát, vnuk Josefa Suka a pravnuk Antonína Dvořáka **6:25** Zpravodajské Noeviny: 2. 8. 2022 **6:45** Do varu s Maxem Kašparů: Nemoci dneška **7:05** Charita Veselí nad Moravou **7:20** Noční univerzita: Doc. Jan Pokorný – Slunce, voda, rostliny, klima – opomíjené samozřejmosti **8:30** Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora, Praha **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:05** Plody Medžugorje **10:15** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (169. díl): Lidičky – Dětské kočovné divadlo Kyjov

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

11:40 Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Prague Cello Quartet a Filharmonie Bohuslava Martinů: Kongresové centrum Zlín **14:00** Za obzorem: Violoncellista Petr Špaček **14:30** Biblická studna: s Danielem Rausem **15:35** Zpravodajské Noeviny: 2. 8. 2022 **16:00** Chodské slavnosti 2020: Domažlice a Klenci pod Čerchovem **17:30** Hovory z Rekovic: Alena Mornštajnová **18:05** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **18:10** Příběhy z Dobré knihy: Cizoložnice **18:15** Strýček Emu: Šatník **18:30** Dvořák – umění hořák **19:25** Terra Santa News: 3. 8. 2022 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:15** Večer chval (102. díl): Skupina Noah **21:05** Za obzorem: Violoncellista Petr Špaček **21:40** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Radosti a strasti stavu manželského **22:35** Jak potkávat svět: s Pavlem Helanem **0:05** Generální audience papeže Františka **0:25** Sedm divů v Těrchově **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 4. 8. 2022

6:05 Léta letí k andělům: Jaroslav Hodík – fotograf **6:25** V pohorách po horách (6. díl): Radhošť **6:35** Církev za oponou: Seminář **6:55** Terra Santa News: 3. 8. 2022 **7:20** Outdoor Films s Martinou Prášilovou a Tomášem Malinou (51. díl): Windsurfing je (pro nás) životní styl **9:05** O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **9:30** Kulatý stůl: Anton Otte – posel usmíření **10:55** Na křídlech andělů **11:15** Hovory z Rekovic: Richard Konkolský (1. část) **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Kardinál František Tomášek **13:26** Setkání: Antonín Tesařík – kostel Nanebevzetí Panny Marie v Mikulčicích a Archeopark Mikulčice **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem: 30. výročí úmrtí kardinála Františka Tomáška **14:40** Koncert kapely Žalman a spol.: aneb Žalman slaví sedmdesát **15:40** V pohorách po horách: Broumovské stěny **15:55** Továrna mezi vodami **16:20** Není kuchař jako kuchař **16:45** Magazín Mary's Meals **17:05** Ján Miho – heligonkář a folklorista **17:35** Na cestě k Otcovu domu **18:05** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **18:10** Příběhy z Dobré knihy: Uzdravení slepého **18:20** Apoštolové **19:30** Jezuitské redukce v Paraguayi **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:15** Cvrlikání (80. díl): Jan Burian **21:30** Za obzorem: 30. výročí úmrtí kardinála Františka Tomáška **22:05** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Ondřej Stavinoha [P] **22:15** Noční univerzita: Jitka Jonová – To byl František kardinál Tomášek **23:10** Made in Ružomberok **23:45** Továrna mezi vodami **0:30** Mezi nebem a zemí **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 5. 8. 2022

6:05 Léta letí k andělům: Ladislav Havel – rektor Mendelovy univerzity **6:25** Bez hábitu na živo: Z kláštera kapucínů v Praze na Hradčanech **7:25** Kmočův Kolín 2019: Dechová hudba Mistříňanka – 2. část **7:55** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2020, 2. díl **8:35** Grotesky Bustera Keatona: Frigo staví dům **9:05** Jaroslav Martínásek **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Ještě jedna

jízda s Matkou Terezou a Folcem Terzaním **10:15** Biblická studna: s Tomášem Petráčkem **11:15** Mladí salesiánští misionáři – Argentina – Mapučové **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Vitráže v kapli Ducha svatého **13:40** Služebnice Boží Matka Vojtěcha **14:05** Za obzorem: P. Jan Czudek, Synoda 2021–2023 **14:40** Cvrlikání (25. díl): Bujabéza **15:45** Bosna a Hercegovina: Opomenutí **16:15** Lubor Patsch, muzikant s kamerou **16:45** Klapka: s Tomášem Jungem **18:05** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **18:10** Příběhy z Dobré knihy: Vzkříšení Lazara **18:18** Dítě 31 **18:50** Dokořán: s Terezou Kostkovou **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:15** Noemova pošta: srpen 2022 [L] **21:35** Poutníci času: s Janem Duškem **21:55** Setkání: Šimon Heller – kostel sv. Jakuba staršího v Jílovicích **22:10** Poletuchy: na skok do Ústí nad Labem **22:55** Za obzorem: P. Jan Czudek, Synoda 2021–2023 **23:30** Lednický park vypravuje **0:00** Kazachstán – Slib **0:45** V pohorách po horách: Kriváň **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 6. 8. 2022

6:05 Léta letí k andělům: Jiří Fuchs – filosof **6:25** Bazilika s tajemným světlem (5. díl): Cyrilometodějská bazilika **6:40** Když bolí duše: Demence, stárnutí, Alzheimer **7:45** Komunitní kaple bratřů vincentínů: Bratislava **7:55** Vodopády milosrdenství **8:25** Sedmihlásky (10. díl): Mikulecké pole **8:30** Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny **8:55** Strýček Emu: Šatník **9:10** Animované příběhy velikánů dějin: Thomas Alva Edison (1847–1931) **9:45** Flešbky – Godzone podcast **10:15** Pohádka o lásce: na troskách Labyrintu světa **10:28** Ostrava zpívá Gospel: Slezská lilie 2017 **11:20** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Ondřej Stavinoha **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu [P] **13:15** Epydemye na Mohelnickém dostavníku 2012 **13:40** V pohorách po horách: Lysá hora **14:05** Pod lampou: O konci vesmíru, Webbův teleskopu a černých dířích **16:25** Chodské slavnosti 2020: Postřekov a Mrákov **17:50** Světoznámé výšivky z Cifera **18:10** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (4. díl): Osamělá chlouba našeho pádu: Maria, Matka Boží **19:00** Setkání s Komenským – Alfred Strejček **19:35** V pohorách po horách: Raxalpe – Rakousko **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:15** Hroznolhotské radování (2. díl) [P] **21:50** Putování tučňáků **23:15** Dobrodružství před kamerou (19. díl) **0:15** Letem jazzem (16. díl): Setkání dvou generací jazzmanů **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 7. 8. 2022

6:05 Léta letí k andělům: Jitka Chalánková – lékařka a politička **6:25** Cestujeme regionem Záhorie **7:25** Cvrlikání (80. díl): Jan Burian **8:40** Všem národům **10:00** Primiční mše svatá P. Josfa Biernáta: Suchá Loz, kostel sv. Ludmily [P] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:25** Hroznolhotské radování (2. díl) **14:00** Muzikanti, hrajte **14:35** Putování tučňáků **16:00** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Radosti a strasti stavu manželského **17:00** Popelka Nazaretská **17:40** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Ještě jedna jízda s Matkou Terezou a Folcem Terzaním **18:00** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **18:05** Animované biblické příběhy: Poklady v nebi **18:30** Strýček Emu: Kolo **18:40** Animované příběhy velikánů dějin: Alexander Graham Bell (1847–1922) **19:10** Zřím Řím **19:30** Paměť národa – Tváře vzduchu 1989: Ondřej Stavinoha **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **20:15** Ohlédnutí za návštěvou papeže Františka v Kanadě [P] **22:05** Zahajovací koncert festivalu Olomouc zpívá: Olomouc, Reduta **23:20** Klapka: s Janou Hnilicovou **0:25** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:40** Zachraňme kostely: Kostel sv. Vavřince v Tasnovicích **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 1. 8. o 20:15 hod.:

Povolanie laik – Modlitba nádeje

Michal Slavoš bol gambler, v záložni predal dokonca aj svadobné obrúčky... Dnes má gospelovú kapelu Kalich a s kamarátmi – tiež bývalými závislákmi – tak môžu druhým lepšie vyrozprávať, čo prežili, a povzbudiť ich v dôvere v Boha.

Utorok 2. 8. o 17:00 hod.:

Kosovo – skrytí katolíci v Európe (dokument)

Aj dnes je pre kosovských Albáncov pojem náboženskej slobody základnou charakteristikou ich novej národnej identity. Avšak aj tu zachytili novodobú radikalizáciu mladých moslimov, ktorá prináša do spoločnosti napätie.

Streda 3. 8. o 16:05 hod.:

Moja misia – Cesta z pralesa (Ekvádor) (dokument)

Misionárska legenda Ján Šutka 50 rokov pracoval medzi indiánmi Shuar v ekvádorskom pralesi.

Štvrtok 4. 8. o 16:05 hod.:

Zbrane a ružence (dokument)

Otec Patrik Peyton patrí k významným postavám 20. storočia. Je-

ho pravým poslaním bolo vždy predovšetkým šírenie úcty k Božej Matke a podpora modlitby posvätného ruženca v rodinách.

Piatok 5. 8. o 16:05 hod.:

Cenacolo: Deň za dňom (dokument)

O živote mladých ľudí v komunitnom dome Cenacolo na Slovensku. Tri kľúčové príbehy chlapcov, ktorí v Komunitne Cenacolo žijú už viac rokov, presvedčujú o sile viery, modlitby, každodennej tvrdej práce i budovaní priateľstiev.

Sobota 6. 8. o 20:30 hod.: Joey s láskou (dokument)

Obdobie života manželov Joey a Roryho, zachytené domácou kamerou. Sláva, úspech, radosť, ale aj ťažkosti a smrteľná choroba. Ich svedectvo je príkladom toho, ako veriaci človek všetko prijíma z Božích rúk s pokojom a odovzdanosťou.

Nedeľa 7. 8. o 17:55 hod.: Tvorivo (Divácke nápady)

Tvorivosť našich divákov je naša najväčšia radosť. Nové Tvorivo je opäť vyskladané z diváckych nápadov. Plastové poháriky, či keľímky zázračne ožijú, staré knihy dostanú pred vyhodením druhú umeleckú šancu a poprvýkrát vyrobíme niečo tvorivé aj zvieracím kamarátom.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

30. ČERVENCE – 6. SRPNA 2022

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 31. 7.		PO 1. 8.		ÚT 2. 8.		ST 3. 8.		ČT 4. 8.		PÁ 5. 8.		SO 6. 8.			
Antifona	919	1029	1734	1953	949	1061	964	1077	1722	1941	996	1113	1452	1634		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	783	881	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	1734	1953	949	1062	964	1078	1723	1941	997	1114	1452	1635		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1453	1636		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	813	914		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1735	1954	953	1066	969	1083	1724	1942	1001	1118	1454	1636		
Antifona k Zach. kantiku	708	799	1735	1954	953	1066	969	1083	1724	1943	1448	1630	1454	1636		
Prosby	924	1034	1724	1943	953	1066	969	1084	1724	1943	1002	1119	1454	1636		
Závěrečná modlitba	708	799	1446	1627	1447	1628	970	1084	1448	1629	1448	1630	1455	1637		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1455	1638		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1456	1638		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1456	1638		
Závěrečná modlitba	708	799	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1455	1637		
Nešpory:																
	SO 30. 7.															
Hymnus	915	1024	929	1039	1736	1955	959	1072	975	1090	1727	1946	1008	1125	1457	1639
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1457	1640
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1457	1640
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	1737	1956	962	1076	979	1094	1730	1949	1011	1129	1459	1642
Ant. ke kant. P. M.	708	799	709	799	1737	1956	962	1076	979	1094	1731	1950	1448	1630	1459	1642
Prosby	918	1028	933	1044	1731	1950	963	1076	979	1095	1731	1950	1011	1129	1459	1642
Záv. modlitba	708	799	708	799	1446	1627	1447	1628	980	1095	1448	1629	1448	1630	1455	1637
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 31. 7. – 18. neděle v mezidobí

1. čt.: Kaz 1,2; 2,21–23
 Ž 90(89),3–4.5–6.12–13
 Odp.: 1 (*Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení!*)
 2. čt.: Kol 3,1–5.9–11
 Ev.: Lk 12,13–21

Pondělí 1. 8. – památka sv. Alfonsa Marie z Liguori

1. čt.: Jer 28,1–17
 Ž 119(118),29.43.79.80.95.102
 Odp.: 68b (*Nauč mě, Hospodine, svým příkazům.*)
 Ev.: Mt 14,13–21

Úterý 2. 8. – nezávazná památka sv. Eusebia z Vercelli nebo sv. Petra Juliána Eymarda

1. čt.: Jer 30,1–2.12–15.18–22
 Ž 102(101),16–18.19–21.29+22–23
 Odp.: 17 (*Hospodin znovu zbuduje Sión a objeví se ve své slávě.*)
 Ev.: Mt 14,22–36

Středa 3. 8. – ferie

1. čt.: Jer 31,1–7
 Jer 31,10.11–12ab.13
 Odp.: srov. 10d (*Hospodin bude nad námi bdít jako pastýř nad svým stádem.*)
 Ev.: Mt 15,21–28

Čtvrtek 4. 8. – památka sv. Jana Marie Vianneye

1. čt.: Jer 31,31–34
 Ž 51(50),12–13.14–15.18–19
 Odp.: 12a (*Stvoř mi čisté srdce, Bože!*)
 Ev.: Mt 16,13–23

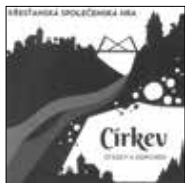
Pátek 5. 8. – nezávazná památka Posvěcení římské baziliky Panny Marie

1. čt.: Neh 2,1.3; 3,1–3.6–7
 Dt 32,35cd–36ab.39abcd.41
 Odp.: 39c (*Já usmrcuji a já oživuji.*)
 Ev.: Mt 16,24–28

Sobota 6. 8. – svátek Proměnění Páně

1. čt.: Dan 7,9–10.13–14
 nebo 2 Petr 1,16–19
 Ž 97(96),1–2.5–6.9
 Odp.: 1a.9a (*Hospodin kraluje, je povznesen nad celou zemí.*)
 Ev.: Lk 9,28b–36

SPOLEČENSKÁ HRA

CÍRKEV: OTÁZKA A ODPOVĚDI • KŘESŤANSKÁ SPOLEČENSKÁ HRA

Zcela jedinečná a originální desková hra pro celou katolickou rodinu. Hra má pět vědomostních okruhů: katechismus a liturgika, církevní dějiny, křesťanská kultura, světcí a Bible. Krabice obsahuje: herní plán, 100 karet s otázkami, 40 žetonů, 8 figurek, 1 hrací kostku, herní pravidla. Vhodné od 10 let, pro 2–8 hráčů, délka hry 30 minut.

Diecézní centrum mládeže v Brně a nakladatelství Cesta Krabice, 220x220 mm, 590 Kč

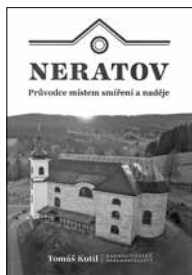
POZNÁVÁME MÍSTA V ČR

NERATOV • PRŮVODCE MÍSTEM SMÍŘENÍ A NADĚJE

Tomáš Kutil • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Neratov je místem mnoha příběhů, s krásnou přírodou a bohatou historií. Hlavně je to ale místo nesmírně živé a pulzující. Z vyhledávaného poutního místa se v době komunistické totality stal opuštěný prostor s kostelem určeným k demolici. Postupná obnova Neratova začíná v 90. letech 20. století díky P. Josefu Suchárovi, jeho spolupracovníkům a přátelům. Dnes v Neratově žijí plnohodnotný život lidé s postižením a z různých důvodů sem přijíždějí houfně lidé ze všech koutů Česka i ze zahraničí. Prožívají tu zklidnění i zhojení starých ran, nacházejí zde novou inspiraci a sílu. Nechte se pozvat touto knížkou i vy. Třeba zde najdete něco, co vám dlouho chybělo.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia s. r. o. • Brož., 130x190 mm, křídový papír, 136 stran, 249 Kč

KNĚŽSKÁ OSOBNOST

ZAHRADNÍK DUŠÍ • P. MARTIN FRANTIŠEK VÍCH Radek Gális • Úvodní slovo Jan Štříbrný, historik

U příležitosti nedožitých 100. narozenin P. Martina Františka Vícha (12. 6. 1921 – 7. 10. 2008) z Kongregace bratří Nejsvětější Svátosti, kněze z Dobrušky v Pošumaví, vyšla kniha *Zahradník duší*, zachycující desítky vzpomínek na tuto výjimečnou osobnost. Druhá část knihy *Spolužáci v Kristu* obsahuje rozhovory s P. Martinem Františkem Víchem a dalšími třemi kněžmi, narozenými v roce 1921: Mons. Karlem Fořtem, Mons. Václavem Dvořákem a P. Josefem Xaverem Kobzou. Publikace obsahuje bohatý fotografický materiál včetně dokumentů ze složek, které na faráře vedla komunistická vláda.

Radek Gális Brož., 147x190 mm, 400 stran, 420 Kč

HISTORIE KRISTOVÝCH RELIKVIÍ

KRISTOVY RELIKVIE • PŘÍBĚH NĚMÝCH SVĚDKŮ JEŽÍŠOVA UTRPENÍ A ZMRTVÝCHVSTÁNÍ

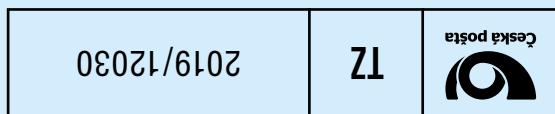
Marek Šmíd • Odpovědný redaktor Josef Pepson Snětivý Odborná lektora prof. PhLic. Vojtěch Novotný, Th.D.

Knihy uznávaného historika Marka Šmída se věnuje relikviím spojeným s osobou Ježíše Krista. V chronologickém kontextu jeho života sleduje osud svatého grálu, posvátného roucha, sloupu bičování, Kristovy krve, trnové koruny, roušky, kříže a nápisu na něm, svatých hřebů, Longinova kopí a Turínského plátna. Uvádí nejen jejich místo v pašijovém příběhu, ale též jejich význam v křesťanské tradici až dodnes. Velkou pozornost věnuje rovněž místu jejich současného uložení a zpřístupnění.

ČAS • Druhé, rozšířené vydání Váz., A5, 144 stran, 299 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticcem.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticcem.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Malice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se zotodňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticcem.cz; <http://svetlo.maticcem.cz>; objednavky@maticcem.cz); e-mail: periodika@maticcem.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticcem.cz; tel.: 587 405 431, www.maticcem.cz; inzerce: redakce@maticcem.cz); týdeník: e-mail: periodika@maticcem.cz; Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povoleno SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se používáme konečného usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.